

KOKOŠKA ZAPISŤ TO

aleb KRONIKA z cesty

KDE? LETOS GEMER 2019

KDY? 5.7. 2019 – 13.7.2019

KDO? TOM Kamarádi a KČT Hořec

Tratele' TT

Pátek 5.7.2019

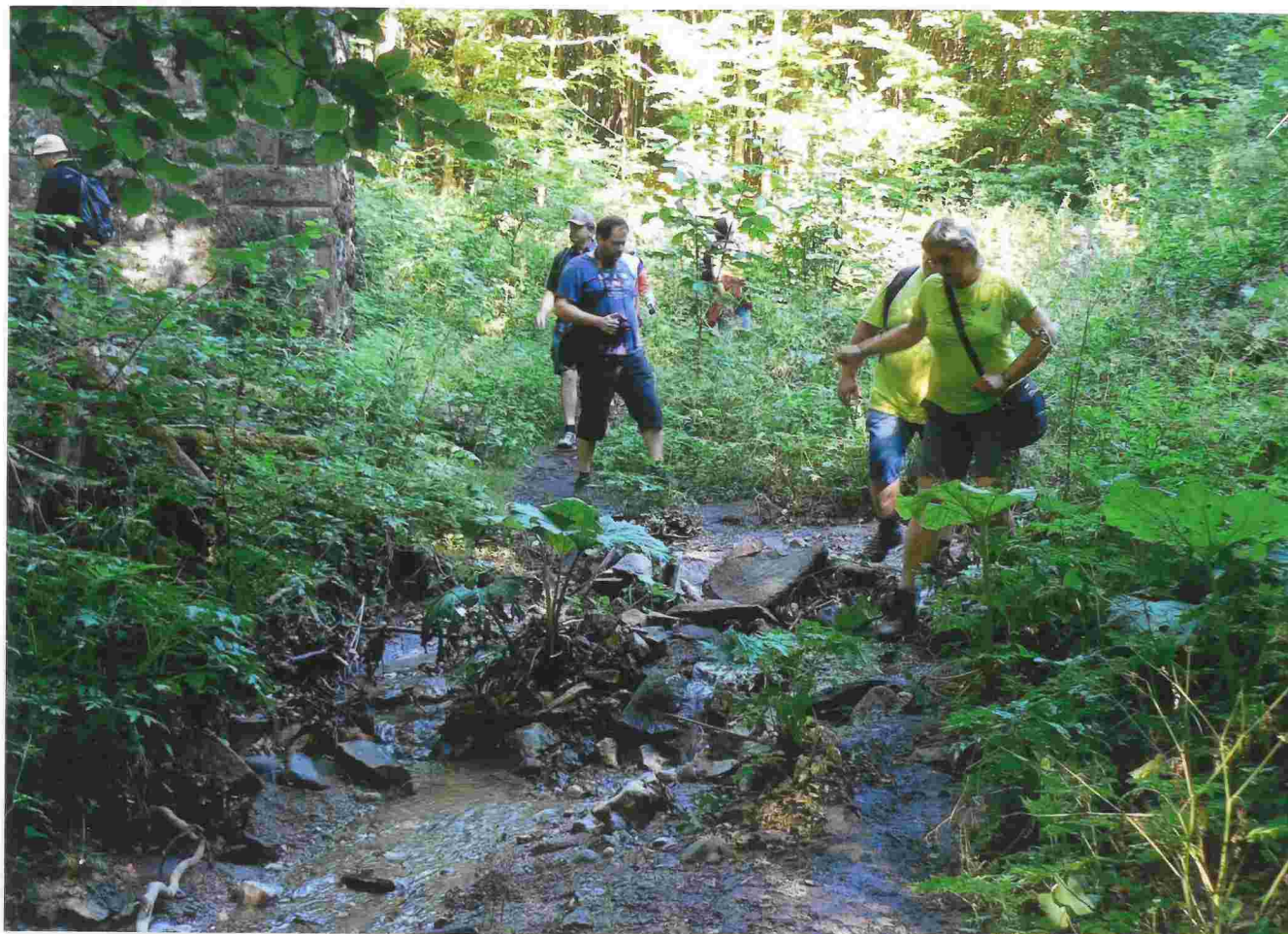
A je to tady, konečně jsme se dočkali, letošní Letos po roce opět začíná.

Ve 22:00 hod jsme se dle pokynů č. 3 měli sejít na Starodvorské a po naložení batožiny se mají roztočit kola Mírova busu a přesunout nás k „bratrům“ Slovákům. Po těch již mnoha společných akcích jsme posádka takřka ukázněná, dbalá pokynů, a tak jsme všichni včas připraveni na Starodvorské k odjezdu. Dokonce i Martin je překvapen tou dokonalostí zvláště u známých firem, a tak požaduje zapsat do kroniky, že i policista je tu včas a co víc má dokonce 14 minut rezervu a Seidlovi to zvládli s rezervou 5 minut. Honza s tím sice lehce nesouhlasí, významně si ukazuje na svoji časomíru a tvrdí, že to je určitě rezerva větší minimálně 7 minut. Ale to má smůlu, protože velitelský čas může být jenom jeden, takže je to pět minut a basta.

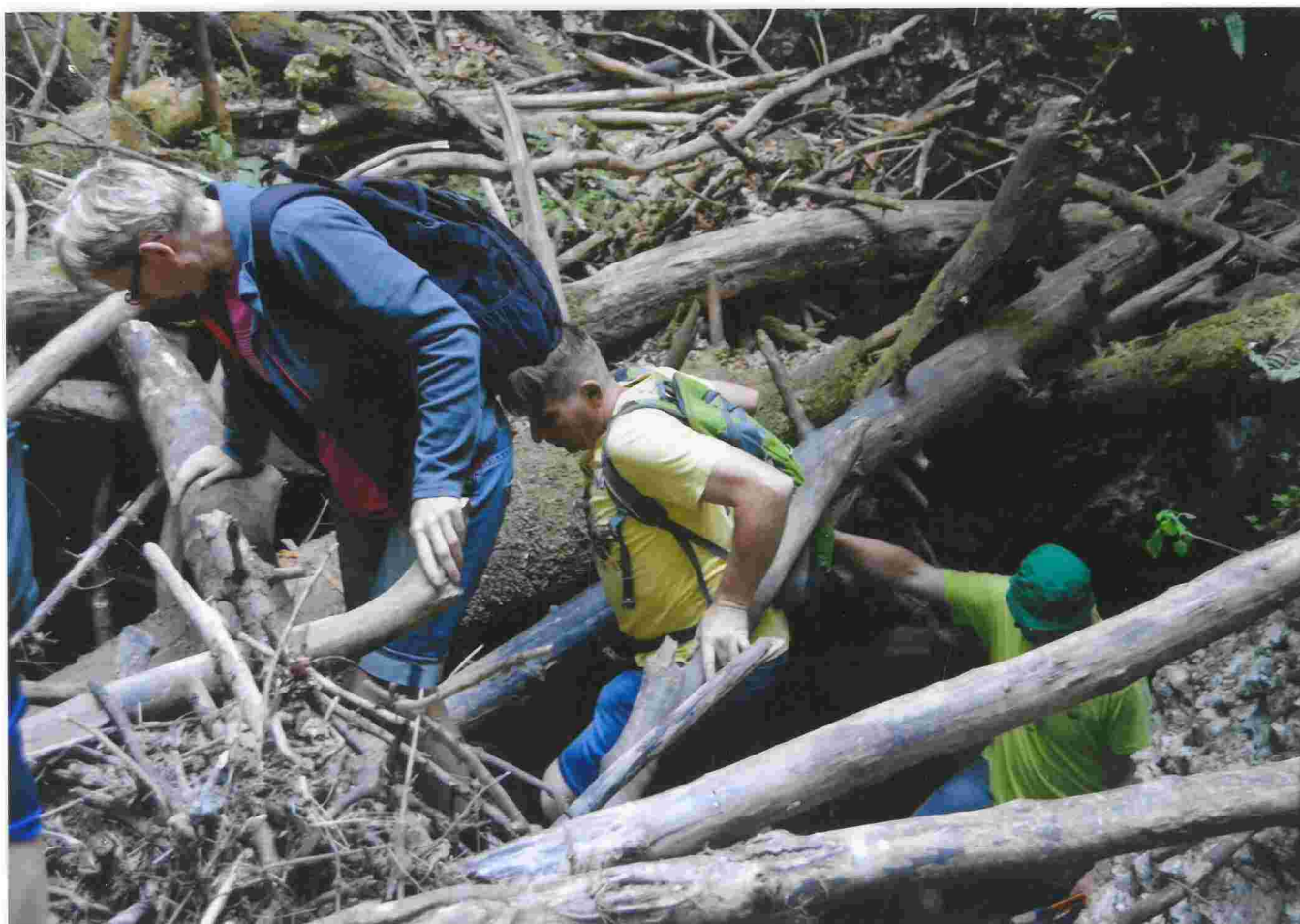
Nakládání nám jde pěkně od ruky, takže již ve 22:05 může Míra sešlápnout pedál a vyrazit na cestu. Hned na přejezdu u Pošné nás trochu vyděsí pořádná rána při přejezdu kolejí, ale naštěstí po rychlé kontrole stavu podvozku bylo konstatováno, že se s autobusem nic nestalo, a tak můžeme pokračovat dál.

Ve 23:50 jsme měli první pokus u Brna na zastávku na protažení. Vybraná pumpa však byla zavřená, tak jsme pokračovali dál a pauzu jsme si dali v 0:07 na Rohlece.

Kudy to jdeme?

Sobota 6.7.2019

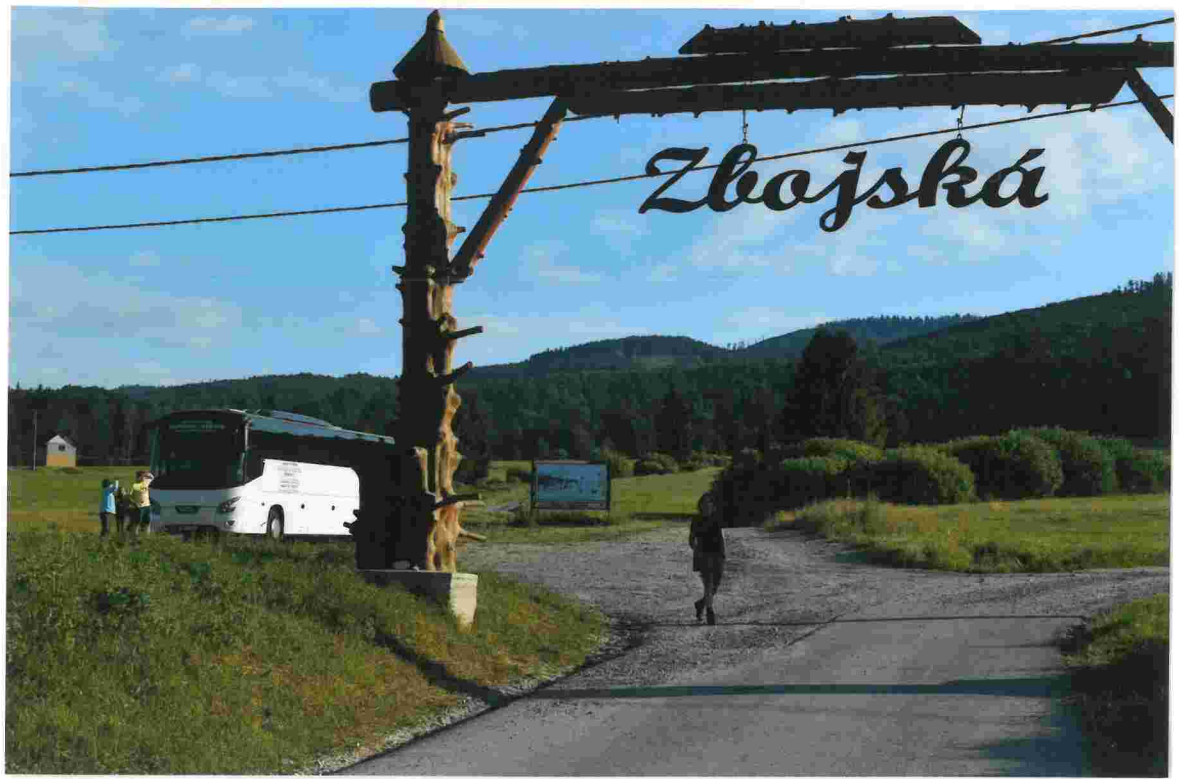
V 5:10 se autobusem rozléhá Mírovo hlášení: „Počuvajte, počuvajte dvoje hajzle tu majú – dámské aj pánské a aj kávu tu varí“. Což byl jasný pokyn vypadnout z autobusu zvládnout základní ranní hygienu a zahájit den ranní kávou, či si již dát brzkou ranní snídani.

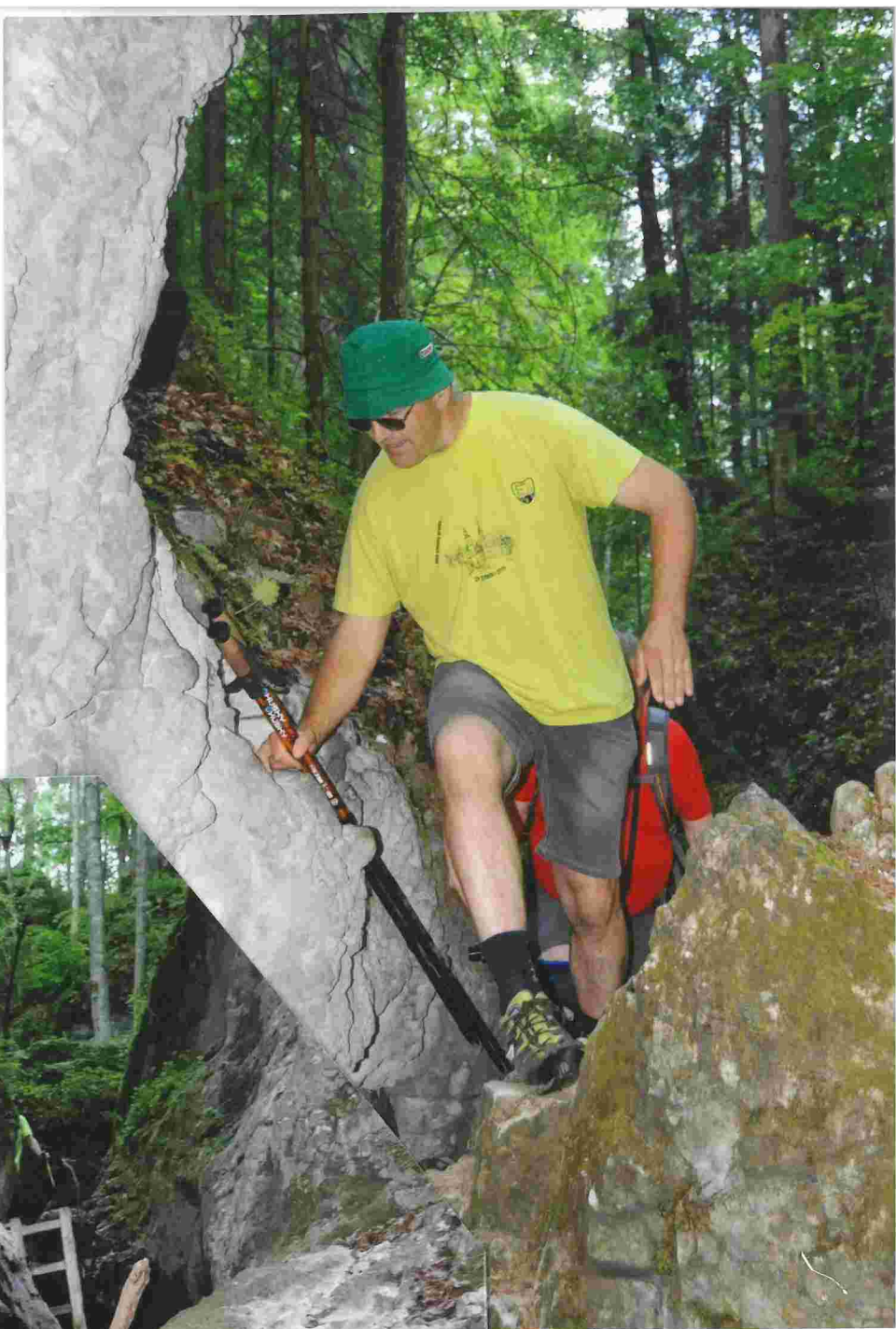
Poté můžeme pokračovat ke Zbojské dolině, kde máme první turistický výlet z našeho nabitého týdenního programu. Míru necháme podřimovat na parkovišti a vyrážíme nejdříve vystoupat na rozhlednu Zbojská a dle průvodce si zde prohlížíme expozici o přírodě, ovčiarstvu či tunajšom zbojníkovi Surovcovi. Pak se vydáváme po naučném chodníku Jakuba Surovce, cestou mrkneme do Čertovy jeskyně a po příjemné cca 5 km dlouhé procházce – místy zpestřené žebříky, či přeskokováním kamenů v potoce se vracíme zpět k parkovišti. A protože máme do odjezdu v 11 hod ještě čas, užíváme si sluníčka, někteří z předzahrádky místní hospůdky, další neodolají posezení u místní pekárny s čerstvým koláčem či ochutnávce ovčích sýrů. V 11 hod již stojíme u autobusu a dožadujeme se vpuštění dovnitř, Míra se sice tváří, že by ještě spal, ale není mu to nic platné.

Ve 12 hodin máme krátkou zastávku na prohlídku vysoké pece v Červeňanoch, ve které se kdysi vyrábělo železo.

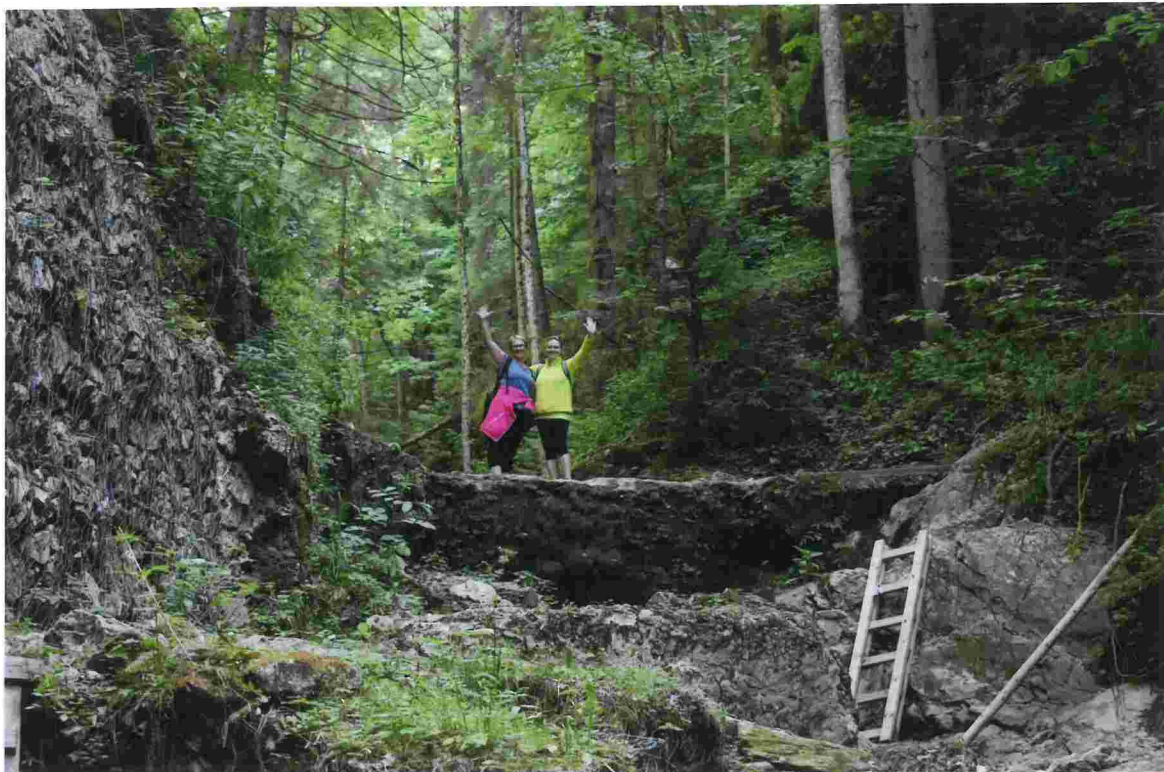
Poté už pokračujeme přímo do Rožňavy, která je, co by kamenem dohodil od penzionu Jozefína v Krásnohorskej Dlhej Lúke, kde máme zajištěné ubytování. V Rožňavě si dáme zmrzku, kávu, někteří i oběd a jiní dojedí řízky. Prohlédneme si náměstí, kostel a pak už se těšíme, až budeme na místě a začneme s vybalováním. V 15 hodin tedy odjíždíme do Josefiny, kde nastává rozdělení pokojů. Zásadní problém vidíme v tom, že k většině pokojů není k dispozici odpovídající prostorná kuchyňka. Takže část výpravy je nucena stolovat na čerstvém vzduchu místní předzahrádky, naštěstí je ale celý týden pěkné počasí, takže se to dá zvládnout. Na večerní tmelení nám pak majitel dovolil využívat jednu velkou místnost, kde jsme nikoho nerušili našim večerním békáním.

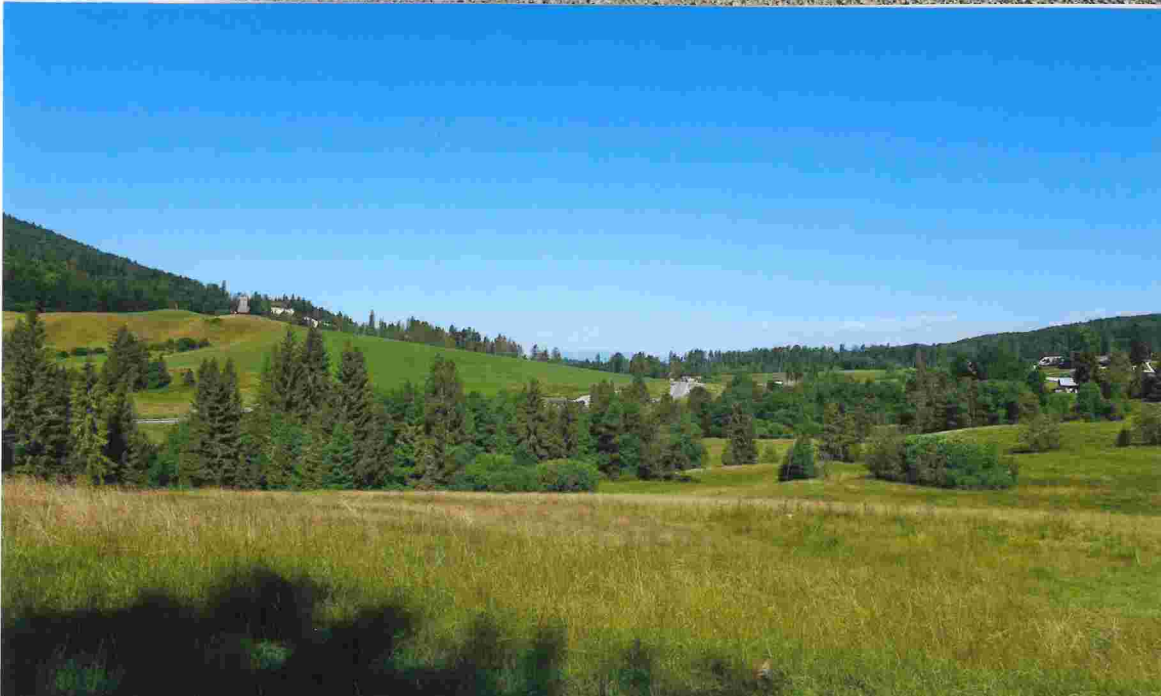

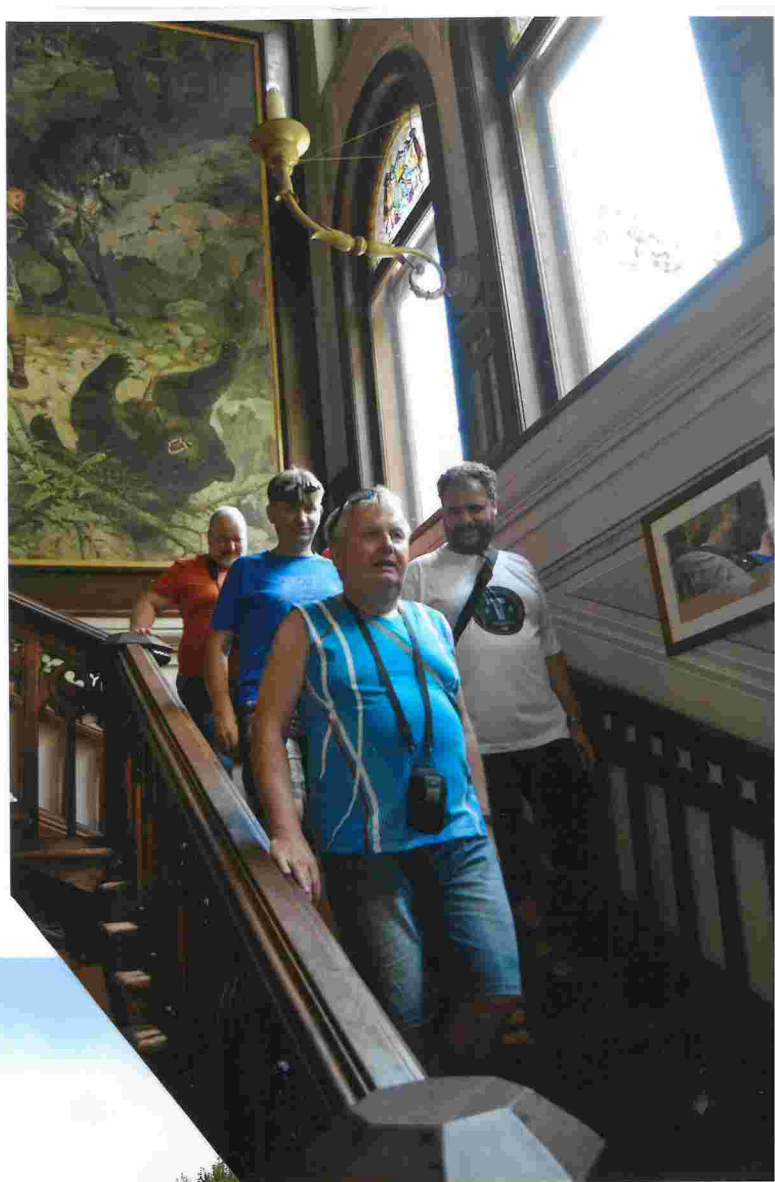
Neděle 7.7.2019

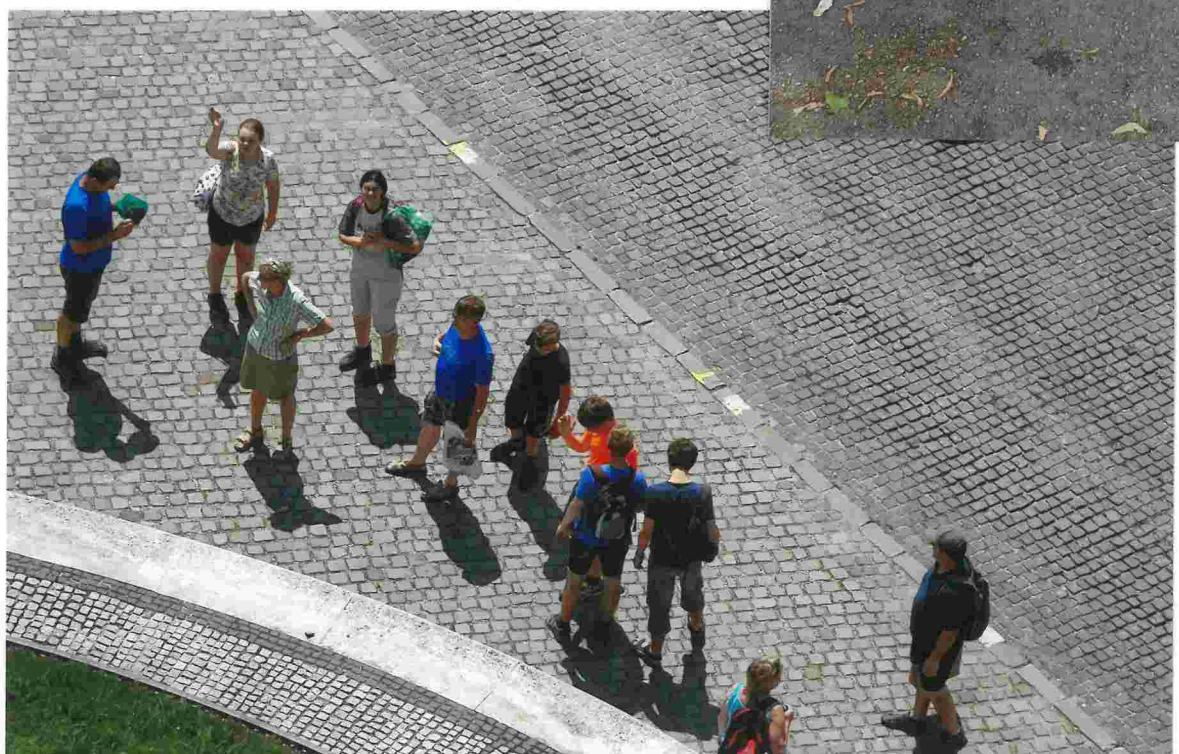
Protože je první neděle v měsíci, je vstupné zdarma na místní památky, čehož s radostí využijeme a na tento den máme v plánu navštívit Kaštieľ Betliar a Mauzóleum Andrásyovcov.

V 9 hod tedy odjíždíme a před desátou již míříme ke Kaštieľu, někteří z nás si vzpomenou na seriál 1890, který se tu natáčel a ti kteří ho neviděli, mají možnost to záhy napravit, protože se zrovna na TV Prima začíná o víkendu vysílat repríza prvního dílu. Před prohlídkou máme ještě chvíli času tak si můžeme prohlédnout přilehlý park. Po prohlídce, která se všem líbila, jedeme mrknout na hrobku, zde se také natáčelo několik scén pro seriál 1890, na což milá průvodkyně ráda zavzpomínala. Hrobka nebo-li mauzóleum je nádherná a i přilehlá zahrada je moc hezká. Ale protože je docela horko, tak už jsme se těšili na odpolední koupačku v bazéně v Rožňavě. Ve 12:15 jsme tedy nasedli zpět do busu a přesunuli jsme se do města a prožili jsme odpoledne máčením ve vodě, nějakým tím občerstvením a případně i nákupy.

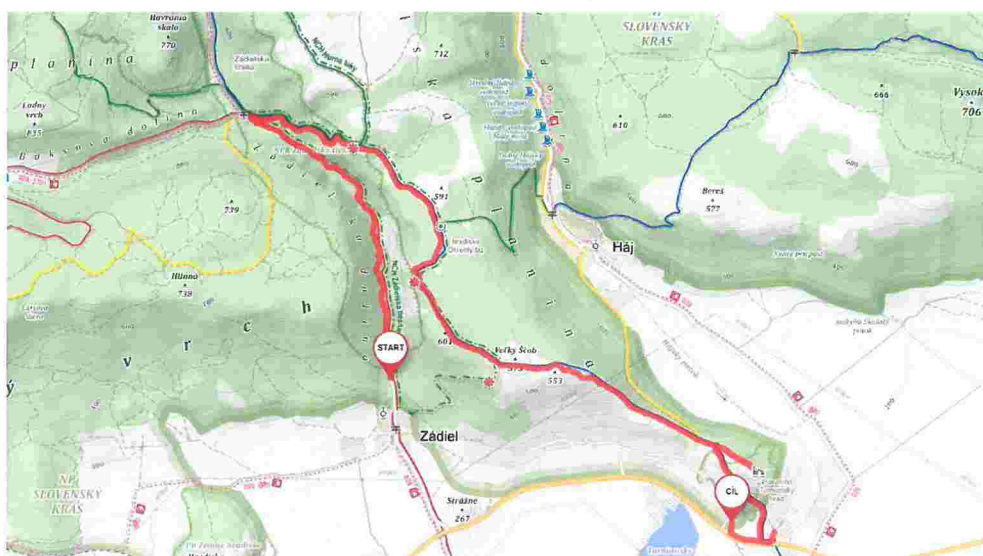
Pondělí 8.7.2019

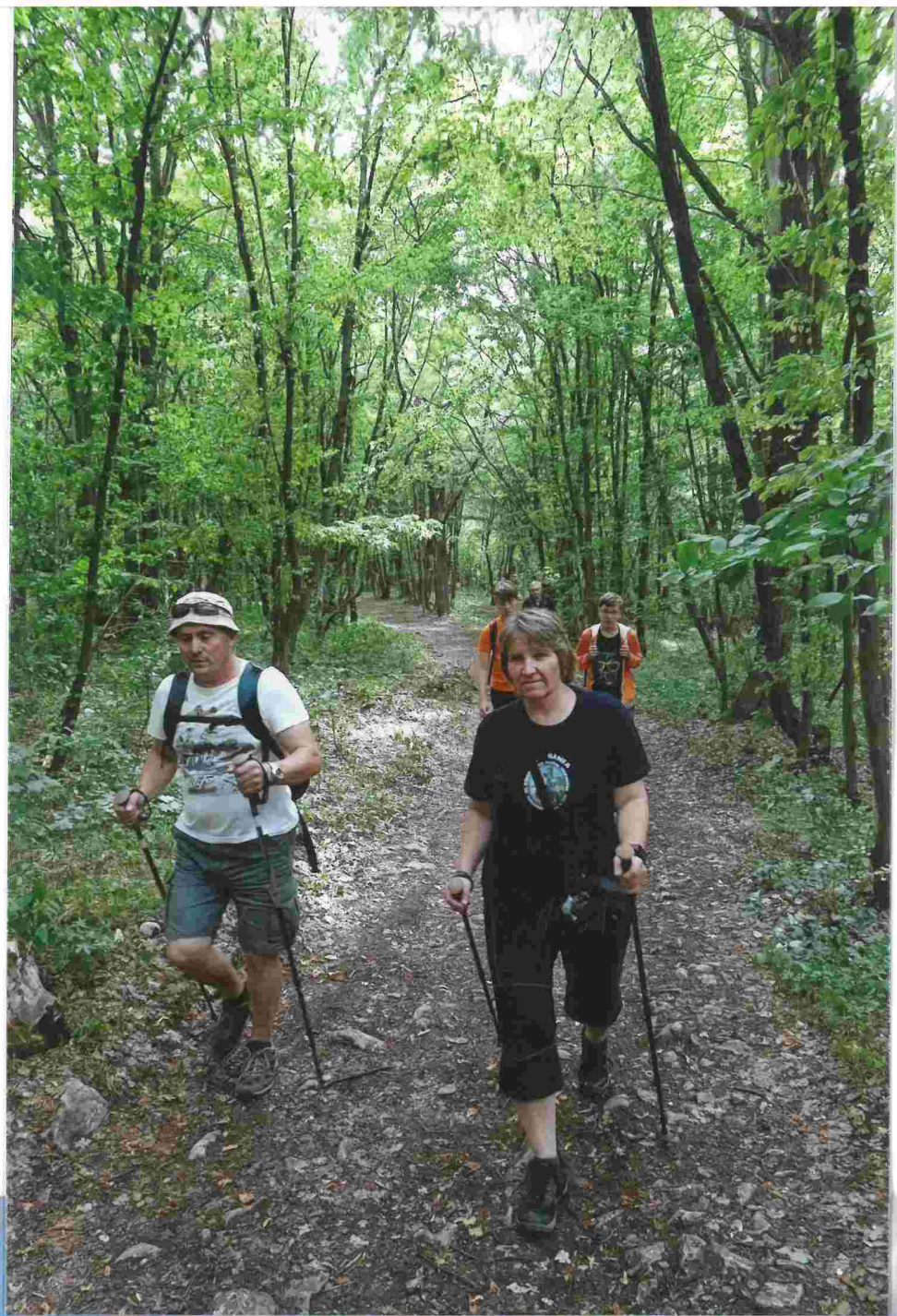
Ráno opět v 9 hodin opouštíme penzion a vyrážíme do obce Zádiel. Odtud pak po naučném chodníku Zádielská tiesňava procházíme krasovým kaňonem a hned na začátku cesty se kocháme pohledem na Cukrovou homoli, která se zde tyčí do výšky 105 metrů jako jehlanový obelisk. Když vystoupáme na hřeben doliny, čeká na nás jako odměna nádherný výhled. Abychom si to dostatečně užili, rozbalujeme si svoje svačinky, a posilníme se na další cestu. Ještě zde proběhne focení, velkých skupin, menších skupin, rodinných klanů či jednotlivců, aby měl každý z nás co ukazovat doma či případně sdílet na sociálních sítích.

Pak se vydáváme dobýt Turnianský hrad. Cesta v tom horku je to takřka nekonečná a po chvíli máme pocit, že se tam snad nikdy nedoplazíme. Ale protože nejsme žádný padavky, tak to nevzdáváme a za pořádného funění a s propocenými tričky nakonec vcházíme na bývalé nádvoří nynější zříceniny. Po krátkém odpočinku a prohlídce panoramat nastává další kolo focení. Od parkoviště sem totiž vystoupal i Míra a vzal sebou i Honzu, Hanku i Petra, kteří se na začátku výpravy rozhodli nepouštět do žádných velkých akcí a po kratší prohlídce Zádielské doliny se přesunuli zpět k autobusu. Po focení jsme se dali na sestup k parkovišti. Naštěstí se místní krčmářce zželelo takové výpravy smedných turistů a otevřela nám svůj lokál i mimo plánovanou otevírací dobu, za což jsme ji byli moc vděční a s chutí jsme se po cca 12 km vycházce osvěžili pěkně vychlazenou kofolou nebo pivkem.

Pak jsme se naložili do busu a vyjeli jsme omrknout Hájské vodopády. Cestou jsme viděli velkou sochu anděla, která zde zbyla jako filmařská rekvizita z natáčení filmu Za nepřátelskou linií. Vodopádů bylo celkem 5 a byla to fajn procházka. Při zpáteční cestě jsme udělali i dobrý skutek, když jsme naložili pětičlennou omladinu našich krajanů a společně s námi dojeli do Moldavy nad Bodvou. Zde jsme si udělali pozdně odpolední procházku po městě, ochutnali jsme výbornou zmrzku, a v 18 hodin jsme nastoupili na zpáteční cestu k našemu přechodnému domovu a za cca 45 minut jsme už mohli odpočívat a nabírat síly na další den.

Večer se to však nějak zvrhlo, a to to přitom vypadalo tak nevinně. Martin s Honzou ve 23 hod usoudili, že se tmelí málo lidí, tak došli pro další spáče nebo povaleče do jejich pokojů a spát se šlo až po půlnoci, kdy už byla většina osazenstva značně vyčerpaná.

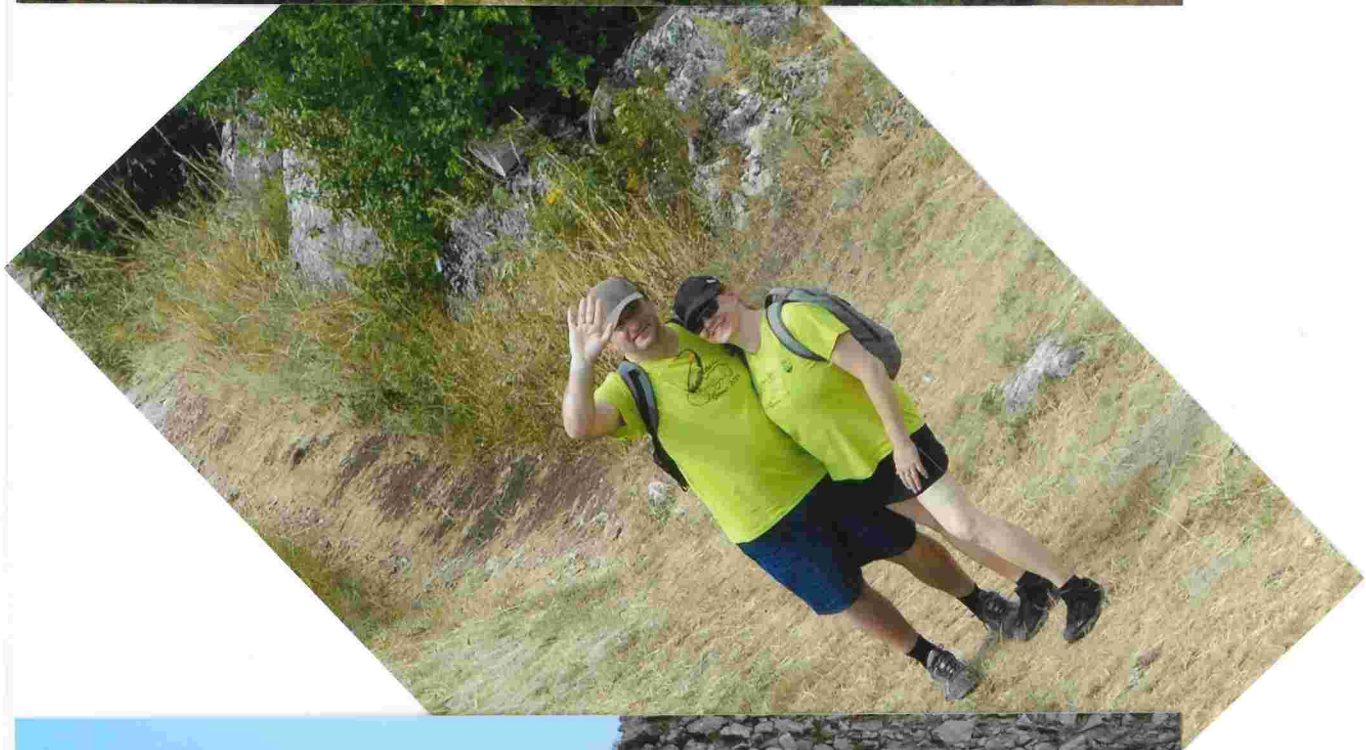

Zřícenina Turnianský hrad

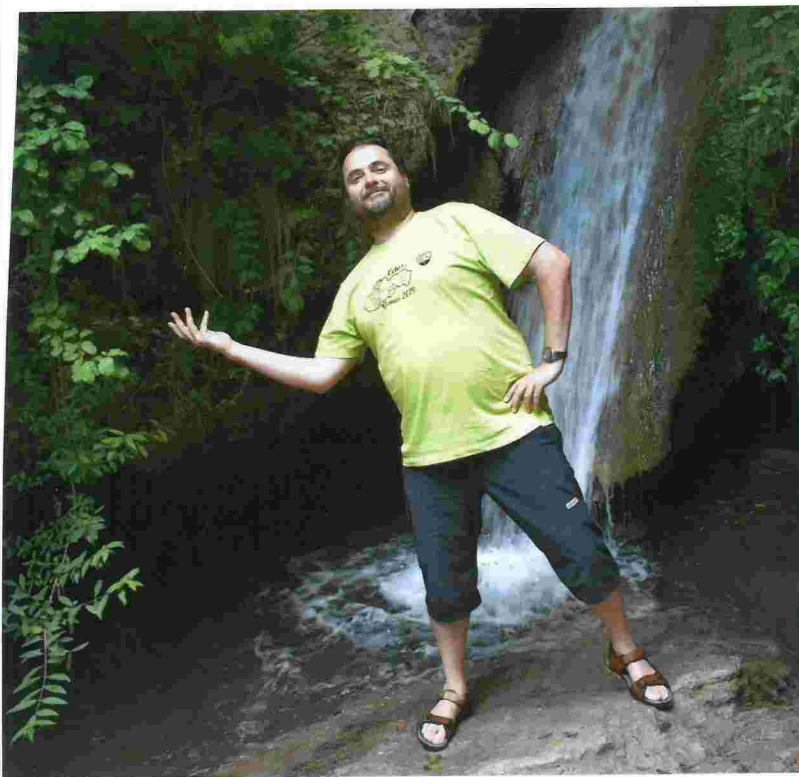

Ha'jske' vodop,

Úterý 9.7.2019

Jelikož byla na tento den v plánu návštěva termálů v maďarském Miskolci, byl odjezd stanoven již v 7 hod, což po předchozí noci bylo pro dost výletníků značně vražedné.

Míra s přísným výrazem hlásal, že zodpovědný vedoucí je nezodpovědný.

Martin prohlásil, že přijmul preventivní opatření, že odted' se bude chlastat s mírou – tzn. šofér půjde spát poslední.

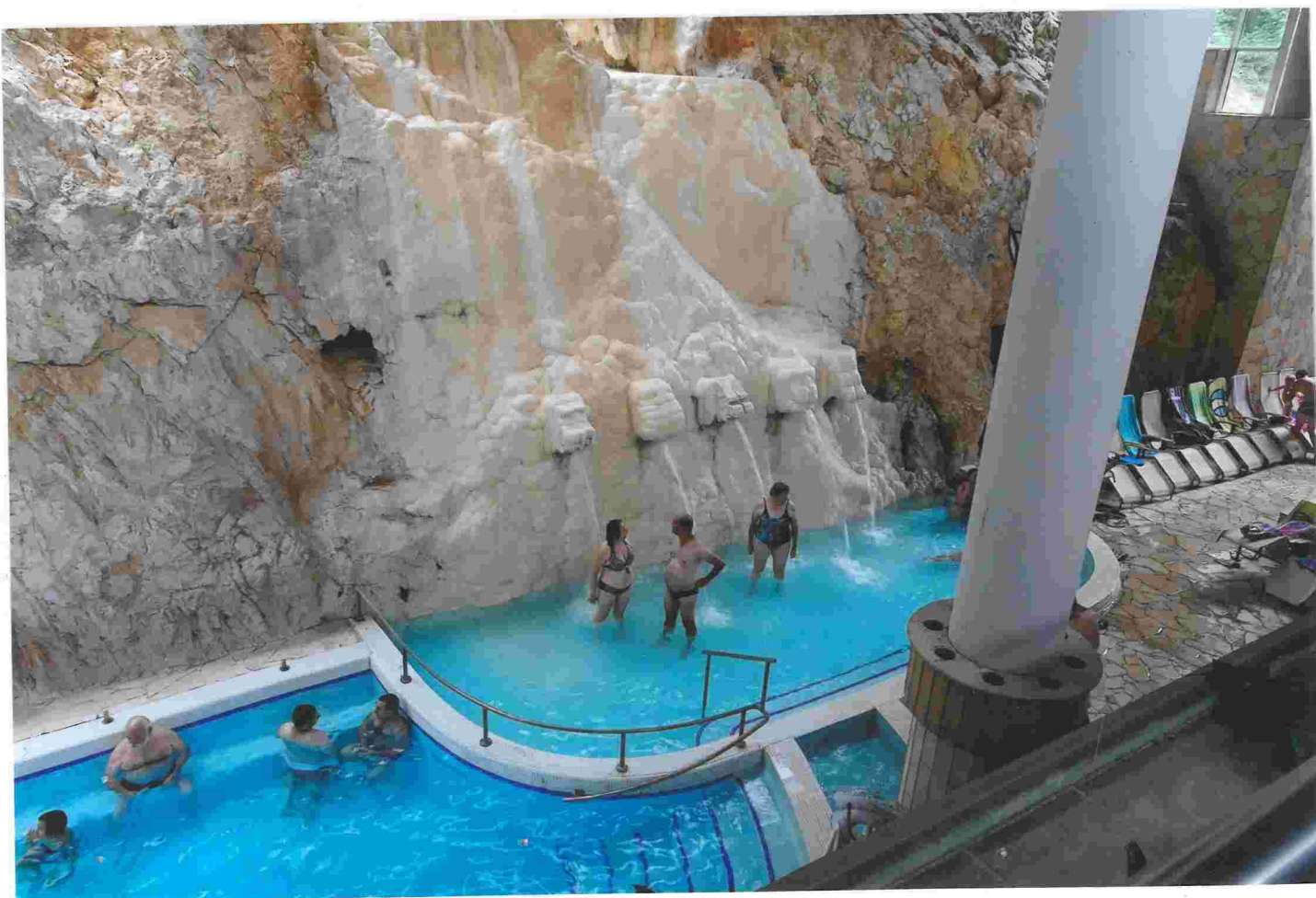
Lidka vcházela zmařená do autobusu s polštářkem za krkem, aby mohla dospat předchozí náročnou noc a již u dveří volala nelekejte se, to co mám za krkem není opice.

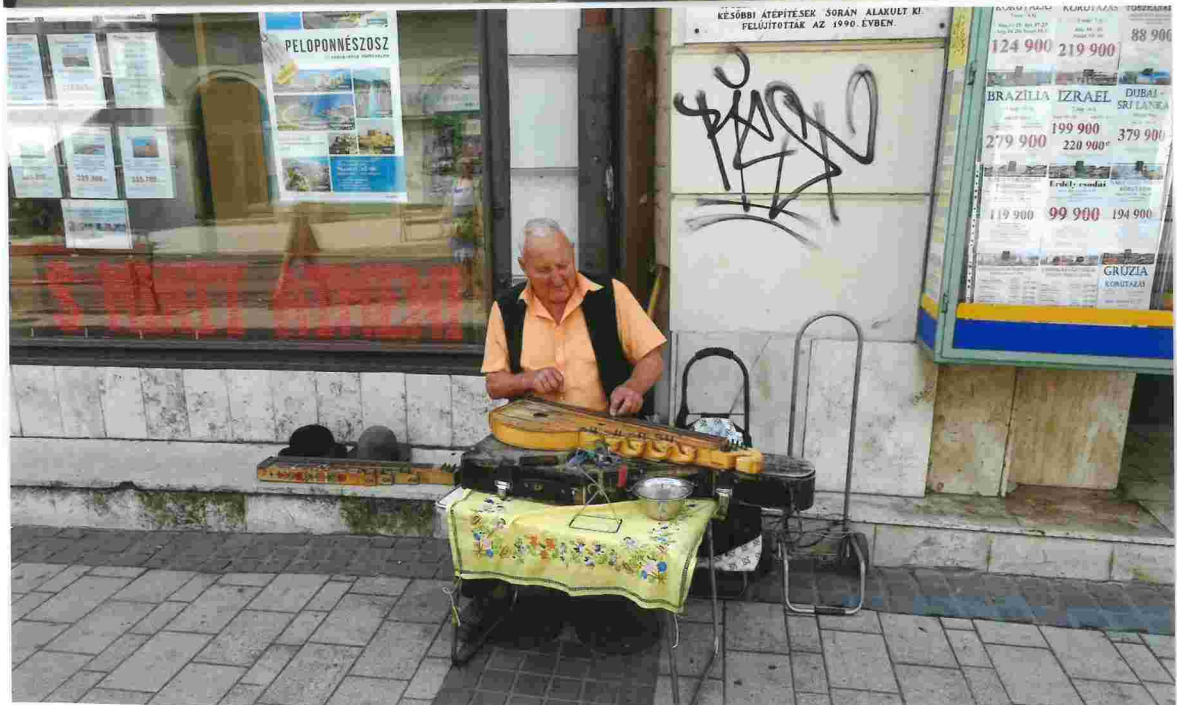
Míra, když to viděl tak jen prohlásil – Verča ráno říkala, že je táta marnej, kdybych věděl, že je marná půlka skupiny tak bych si vzal plavky a jel jsem s Verčou sám.

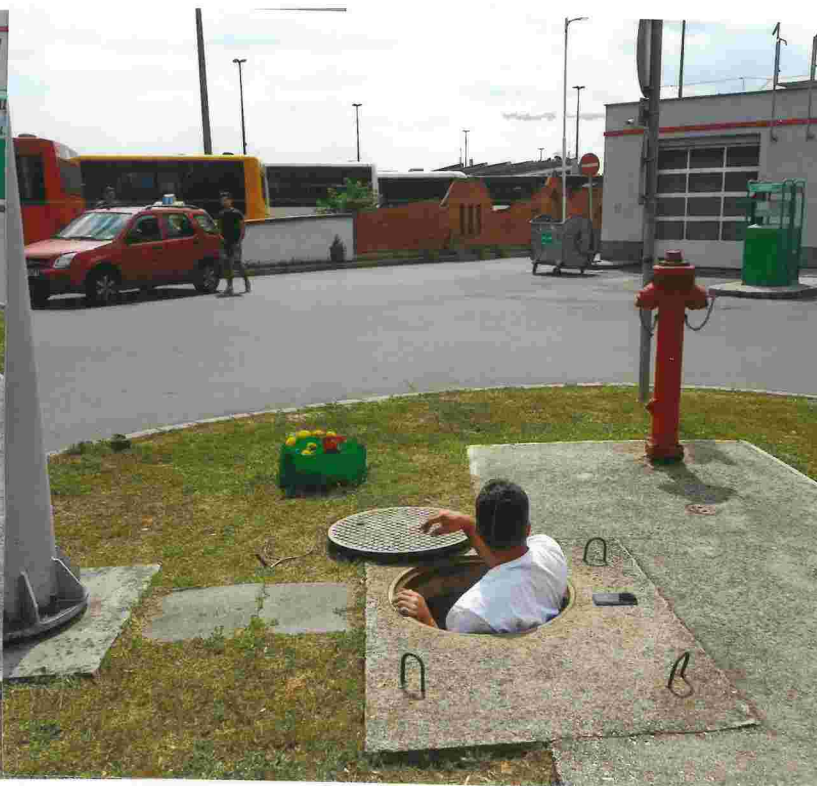
Petr nechápavě kroutil hlavou a říkal: „Já to nechápu, jak se může střízlivej člověk takhle ožrat.“

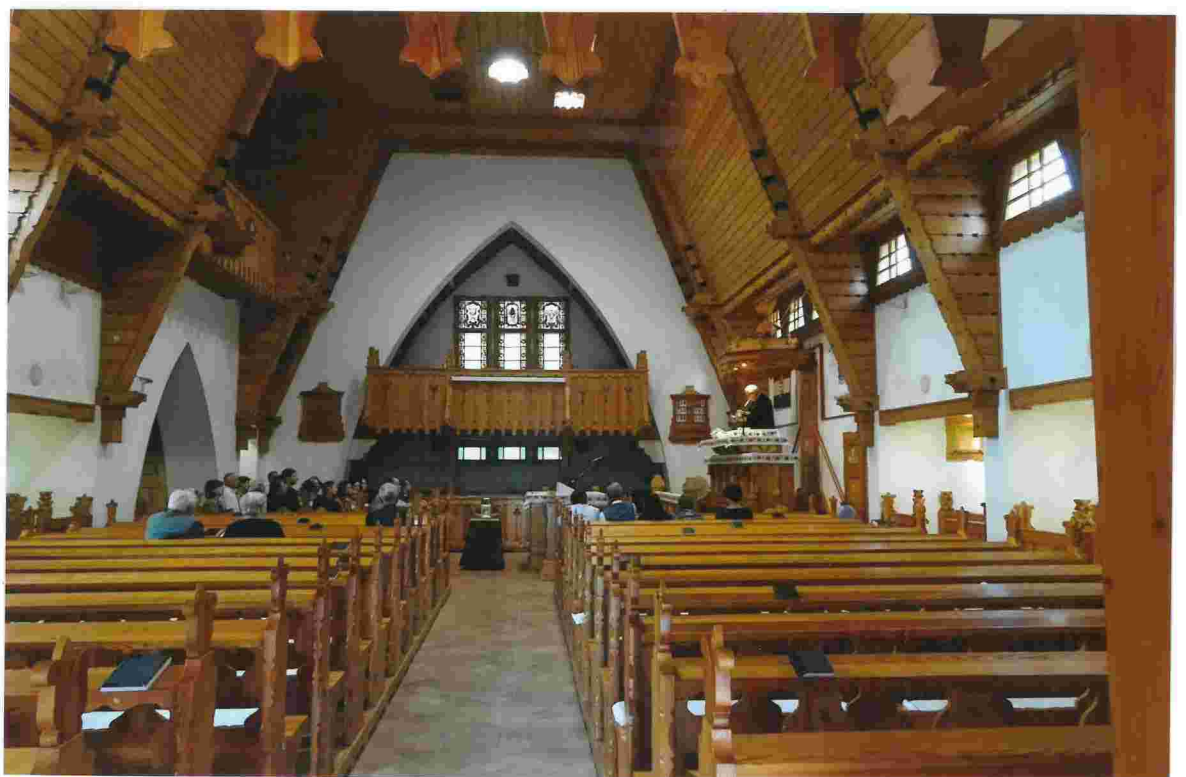
No ale nakonec jsme se usadili na svá místa a mohli jsme vyrazit k maďarským hranicím. Dopoledne jsme strávili prohlídkou města a od 13:30 jsme se namáčeli v termálech. Termály jsou to nádherné, koupání v jeskyních byl super zážitek, jen ta voda by tam mohla být o nějaký ten stupínek teplejší. Čtyři hodiny nám tam ale rychle utekly a museli jsme se vypravit na zpáteční cestu.

Večerní tmelení již proběhlo poklidně, abychom měli dost sil na středeční program.

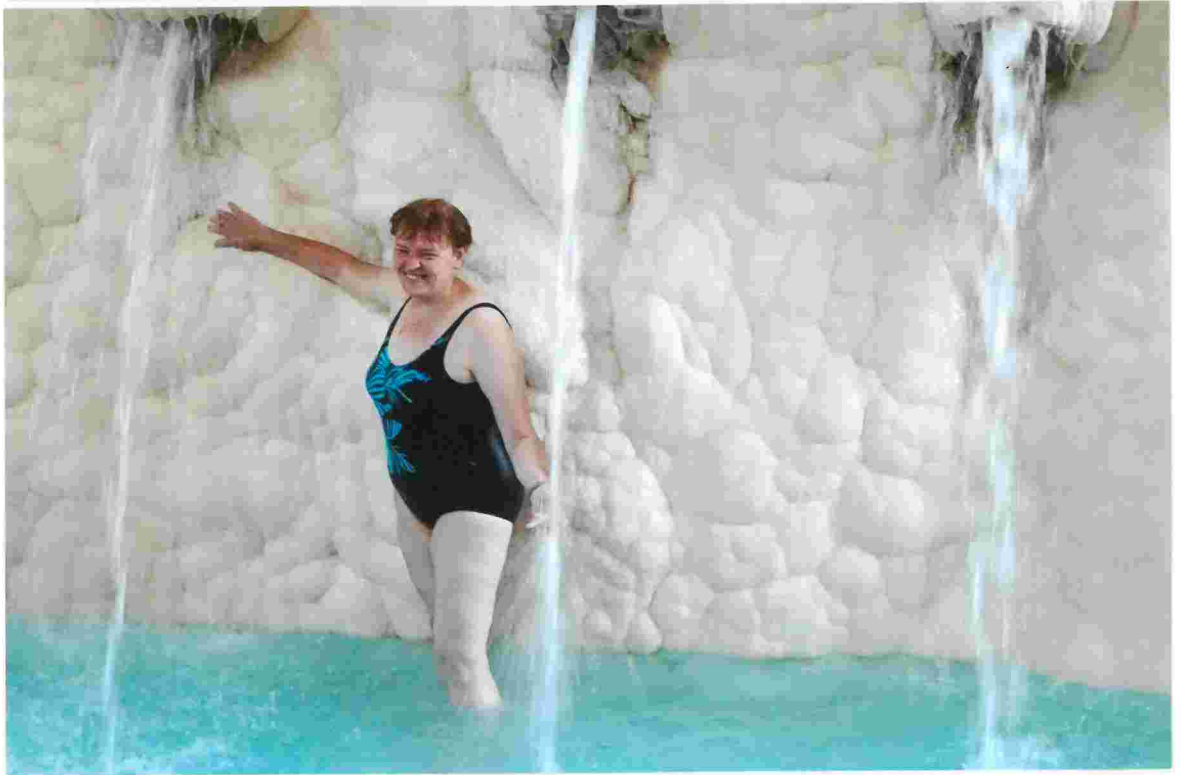
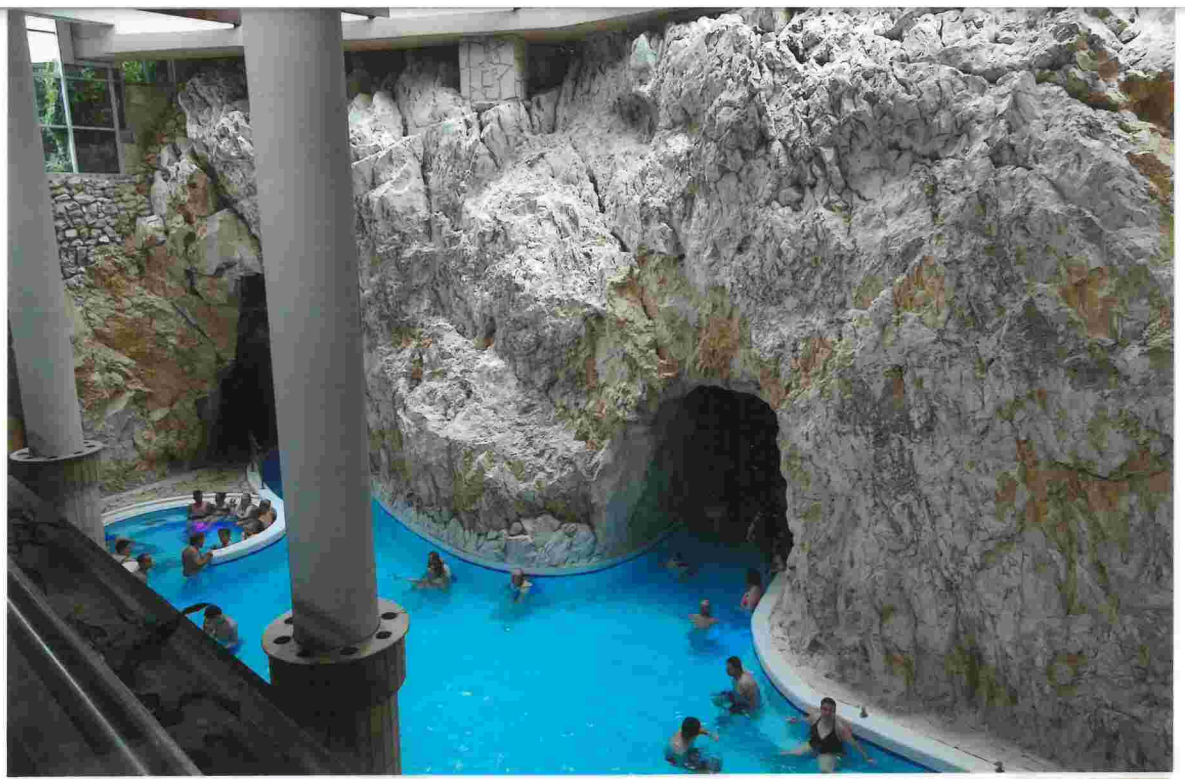

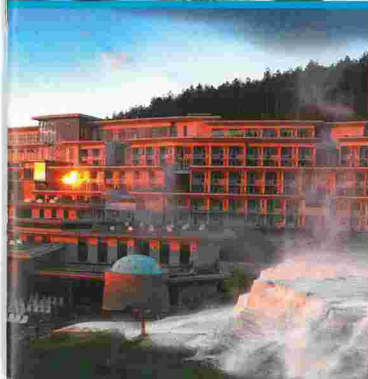

REGION

EGER-MISKOLC-TOKAJ

LÉČIVÉ VODY | VÍNA | VÝLETY

Středa 10.7.2019

Na dnešní den jsme byli rozdělení do dvou skupin a čekala nás prohlídka Krásnohorské jeskyně. První skupina odcházela v 8 hodin, zatímco druhá skupina se tou dobou ještě mohla převalovat v posteli, protože pro ně byl odchod stanoven až na 10 hod.

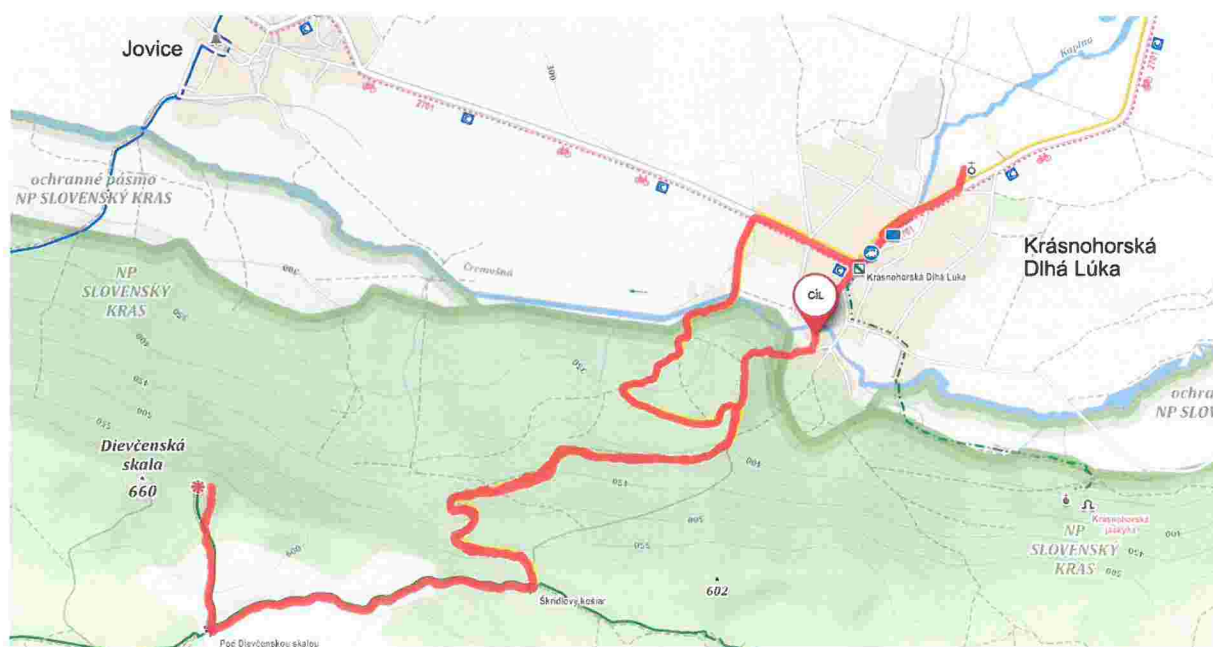
V doprovodu jeskyňářů jsme se pak vydali prozkoumat Krásnohorskou jeskyni. Na cestu jsme vyfasovali slušivé červené montérkové overaly, helmy a čelovky. Overaly byly záměrně bez kapes, aby si návštěvníci nemohli nepozorovaně odnášet z jeskyně nějaké suvenýry ☺

Prohlídka to byla skvělá, žádné vydlážděné cestičky a elektrické osvětlení tam pro návštěvníky nemají. Ale pěkně kamenito, sem tam jednoduchá dřevěná lávka, či žebřík a jako bonus jsme zdolali poměrně dlouhou lanovou lávku nad vodou. Takže po cca 2 hodinách jsme odtud vylezli na denní světlo docela unaveni a špinaví jako ??? no jako jeskyňáři ☺

Odpolední program byl lehce individuální. Větší část posádky zmohla lenost, a tak se na plánovaný výšlap na Dievčanskou skálu vybodli a zůstali lenořit v penzionu. 16 akčních účastníků ale po druhé hodině odpolední opustilo penzion a začalo stoupat a stoupat, dokud se nedohrabali na krásnou Dievčanskou vyhlídku. Odměnou jim byl perfektní výhled a skvělý pocit, že přemohli svoji lenost.

Při zpáteční cestě jsme ještě zvládli prohlídku Krásnohorské Dlhej Lúky, protože zatím k tomu nebyl díky našim pozdním návratům čas. Do penzionu jsme se vrátili s příjemnými cca 10 km v nohách.

Večer nás čekala společná večeře u pana domácího. Tradiční slovenský kotlíkový guláš však naše chuťové pohárky vůbec nepotěšil. No ale protože jsme měli hlad, tak jsme to snědli, ale gurmánský zážitek to teda rozhodně nebyl.

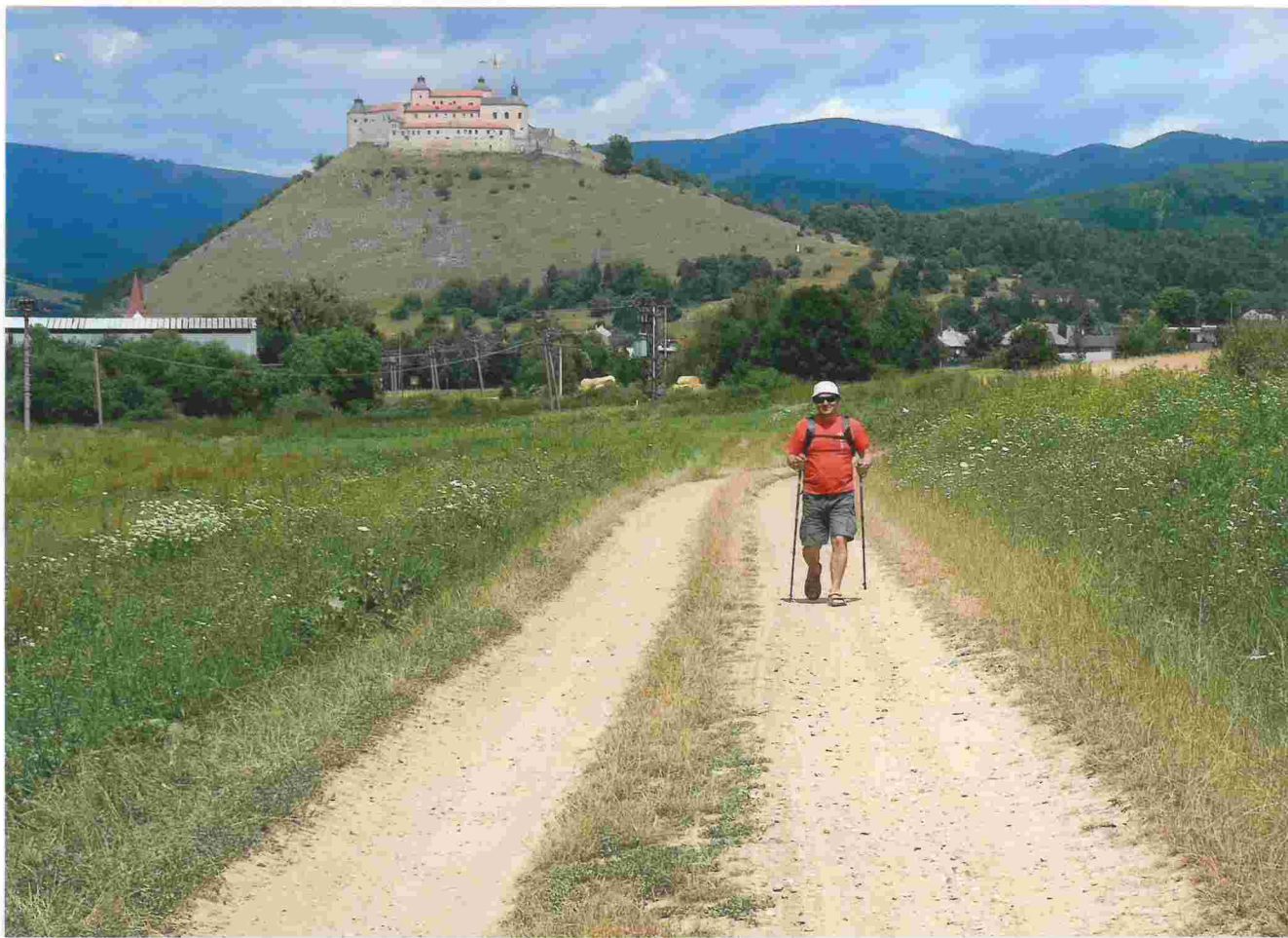
Skoro jako permonici

Dievčanská vyhlídka
to jsou panoramata

Čtvrtek 11.7.2019

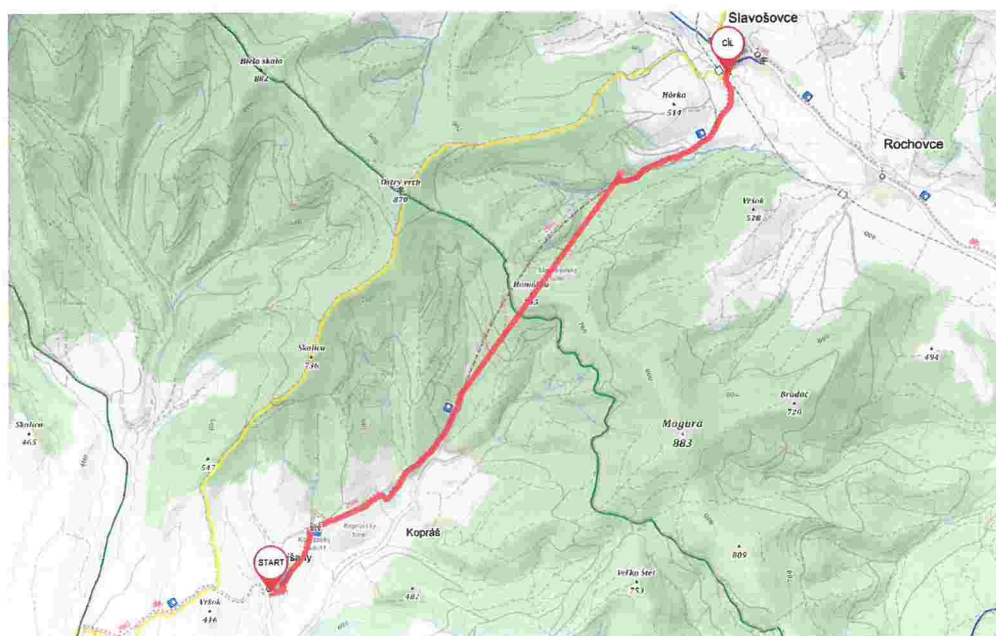
Dnes nás čekala další jeskyně. Naším cílem se stala Ochtinská aragonitová jeskyně. V 8:30 jsme tedy již byli usazení v buse a mohli jsme vyrazit. Počasí nám moc nepřálo a na parkovišti před jeskyní nám pěkně pršelo, ale naštěstí to k jeskyni nebylo moc daleko a v jeskyni, jak známo neprší, takže nám to až tak nevadilo. V 9:30 jsme tedy s průvodci vstoupili do podzemí a mohli jsme obdivovat krásnou aragonitovou výzdobu, kterou jsme v žádné jiné jeskyni dosud neviděli. Oproti Krásnohorské jeskyni, kde jsme se mohli chytat všeho, co nám padlo pod ruce, to bylo pro nás vcelku nezvyklé, když nás průvodci nabádali na nic nešahat nejlépe se ani nepřibližovat ☺

Po prohlídce jsme se vydali prozkoumat železniční tunely, kterými nikdy vlak neprojel. Jako rozcvičku jsme nejdřív prošli Koprášským tunelem, který je dlouhý 245 m, a protože jsme to zvládli na jedničku, vydali jsme se ke Slavošovskému tunelu. Tady už to bylo na delší řápání, ve tmě tmoucí jen za světla baterek jsme urazili trasu dlouhou 2,4 km a na konci jsme byli všichni rádi, že už zase vidíme denní světlo. Počasí bylo zase takové uplakané, takže jsme cestou k busu lehce zmokli. Takže jsme byli rádi, když nás Míra pustil se schovat do autobusu.

Cestou do Rožnavy jsme ještě měli jako bonus zastávku ve Štítníku, abychom si prohlédli místní evangelický kostel. Zprvu to bylo při cestě a za druhé, a to je ještě důležitější to mělo i vizitku, takže to byla jasná volba. Kostel nás mile překvapil, byl tam i průvodce, a ten nám k tomu dal i pěkný výklad. Poté jsme se ještě podívali na štítnický vodný hrad, je to ale spíš napůl zřícenina, takže tam byl i vstup na vlastní nebezpečí. My jsme se ale nebezpečí nebáli a pěkně jsme si to tam prohlédli.

No a pak už nás čekala jen zastávka v Rožnavě, kde měl každý možnost využít čas dle své chuti a před pátou hodinou jsme vyrazili zpět na ubytování.

Při večerním tmelení došlo i na oslavu svátku Oliny, a protože jsme se k tomu postavili zodpovědně, bude zdravá jako řípa ☺

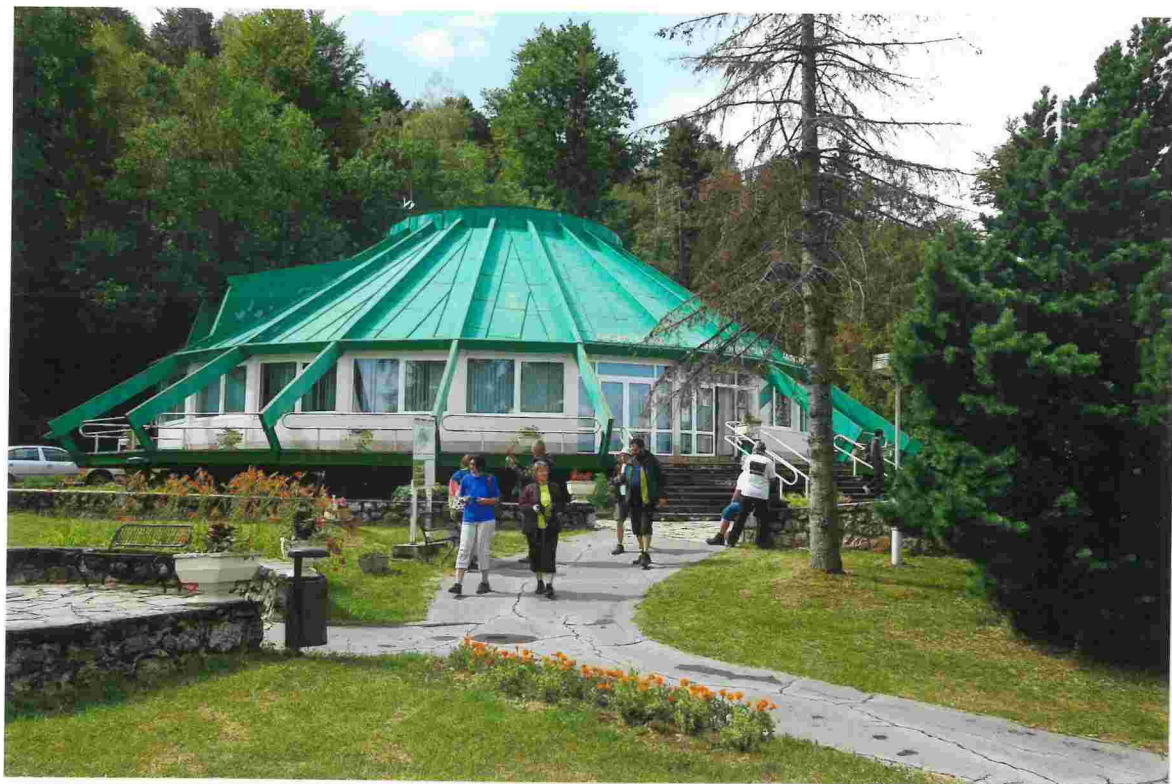

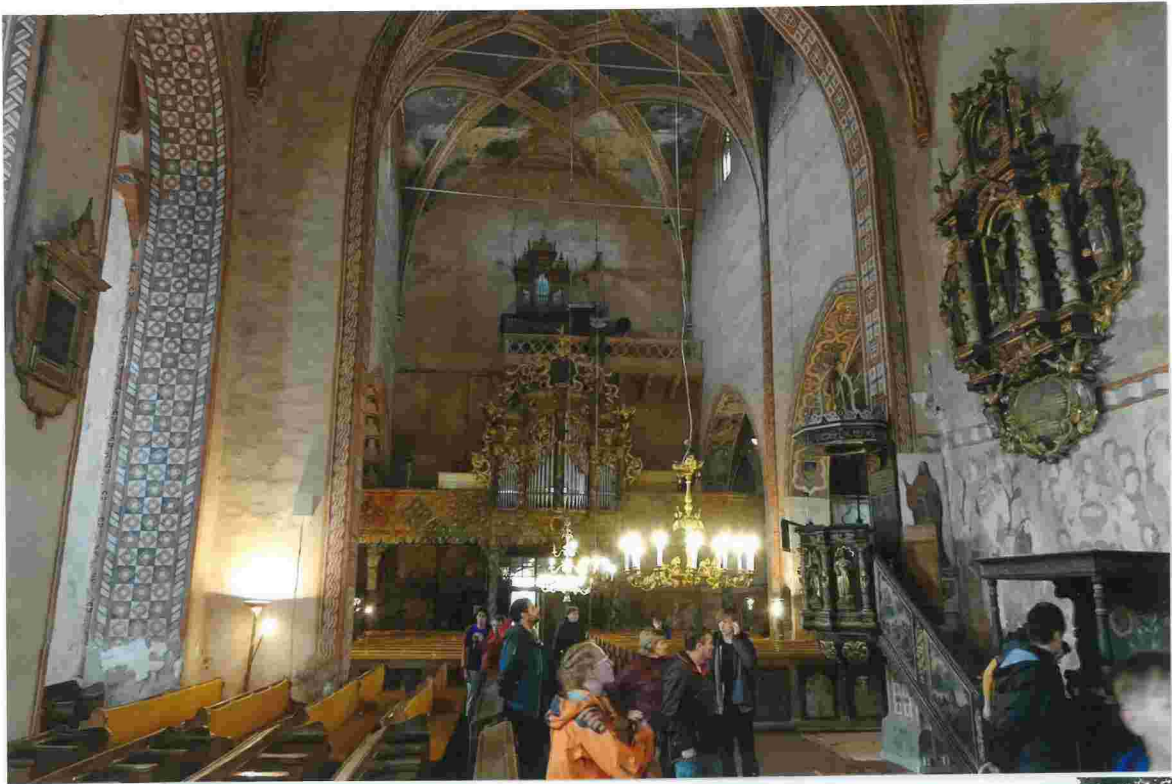

Jako světlušky

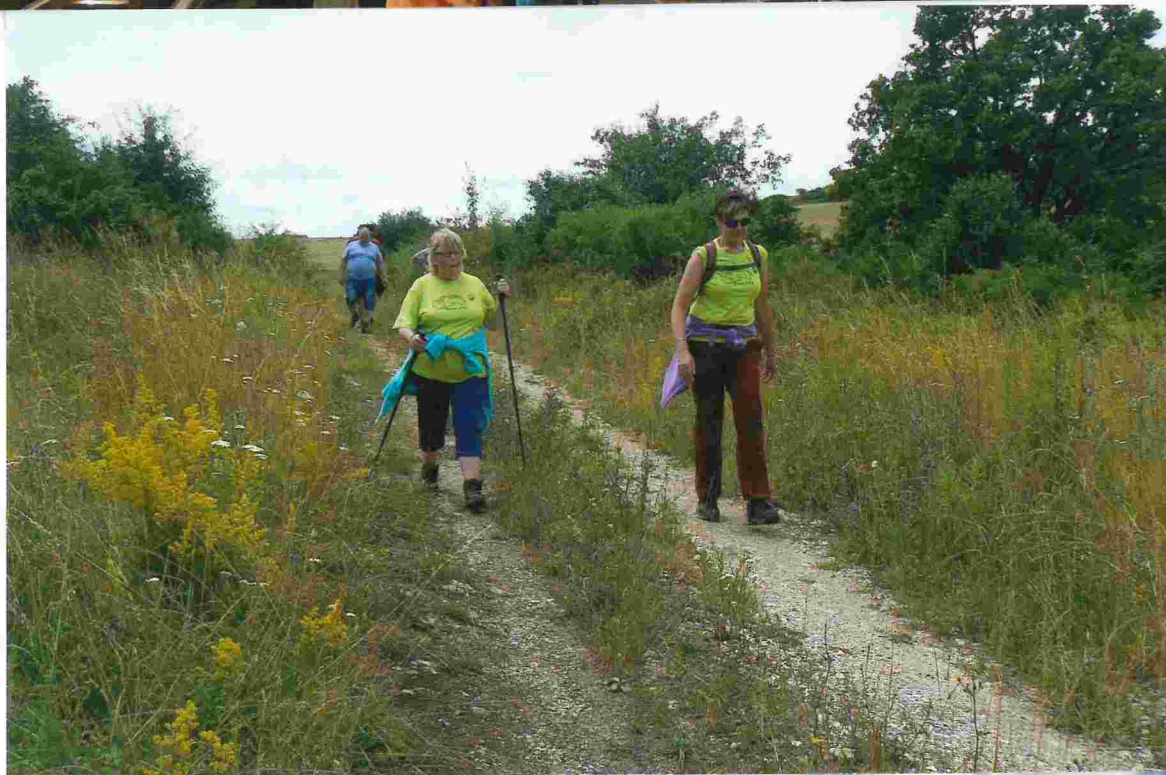

Ochtinská
organitová
jeskyně
vstup →

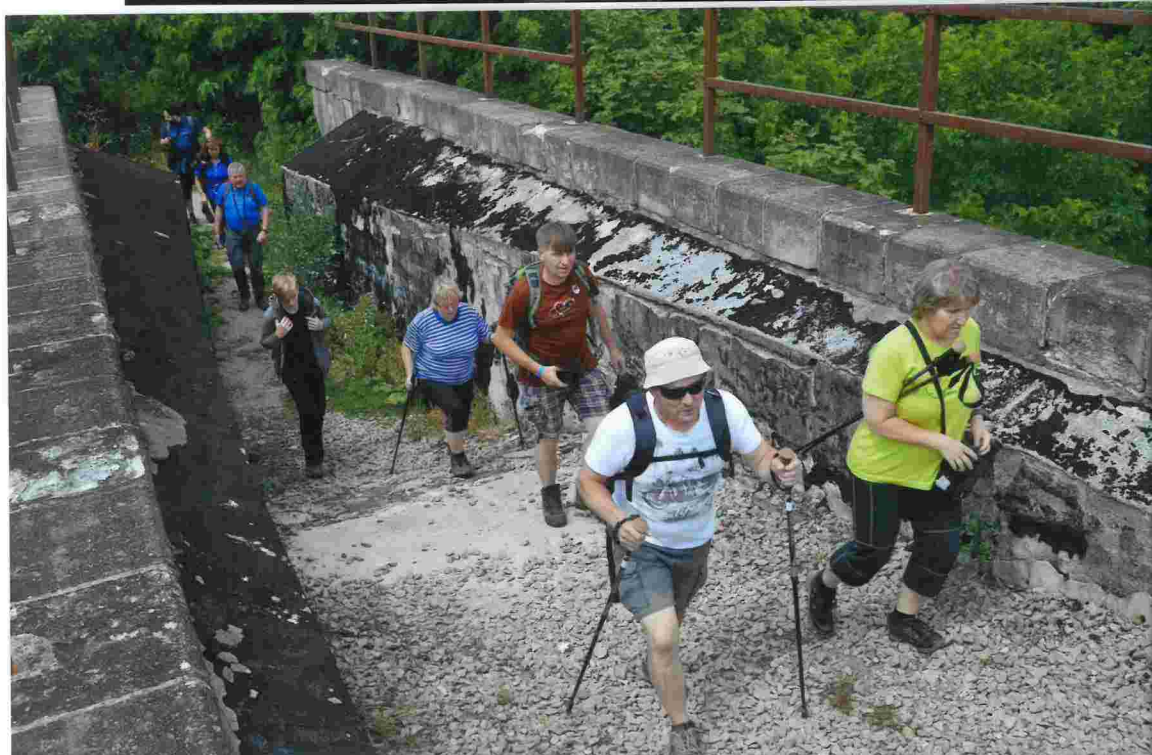

Evangelický kostel ve Štítkově

Pátek 12.7.2019

A zase jeskyně, kolikátá pak??? No přeci třetí. Takže dneska do třetice a tou třetí a poslední má čest se stát jeskyně Domica.

Předposlední ráno to vypadalo, že by mohlo dojít k poklesu poslušnosti. Honza totiž přišel k autobusu o 2 minuty déle, než bylo určeno. Sice jsme mu neujeli, ale Martin v rámci zachování pořádku a potlačení těchto nepřipustných móresů nařídil, že se musí vrátit pro výkupné, čímž byla placatka.

Po tomto rychlém disciplinárním řízení jsme již mohli vyrazit k jeskyni. Prohlídku jsme začali v 10 hod. A byla to skutečná nádhera, tak obrovskou krápníkovou jeskyni jsme snad ještě neviděli. Jen byla škoda, že bylo málo vody, a tak byla zrušená plavba loďkou do dalších prostor.

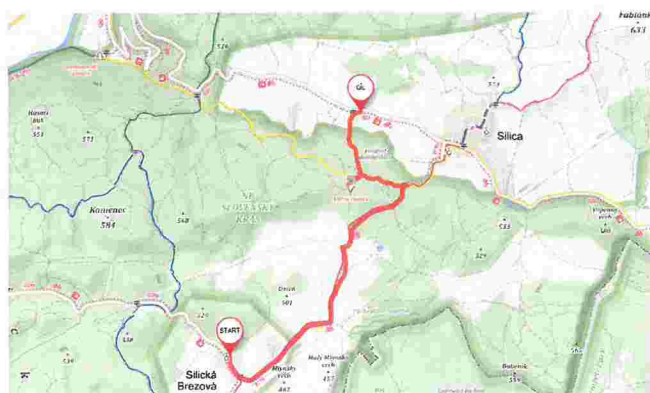
Po 11 hod jsme odjeli k Silické Brezové a odtud jsme se vydali pěšky k Silické řadnici, abychom zjistili, že její název opravdu odpovídá skutečnosti – fakt tam byla zima. Když jsme se dostatečně vychladili, pokračovali jsme dál, kde na nás už čekal bus. Byla to příjemná cca 6 km dlouhá procházka. A v 13:30 jsme už mohli odjet opět do Rožňavy, která se za tento týden stala naší pravidelnou zastávkou před návratem na ubytování.

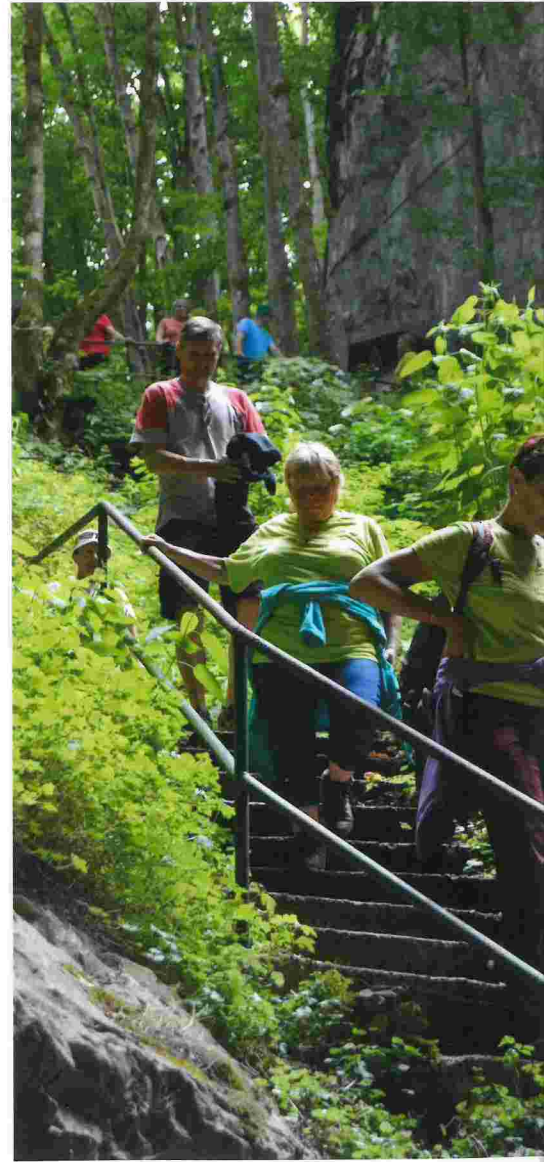
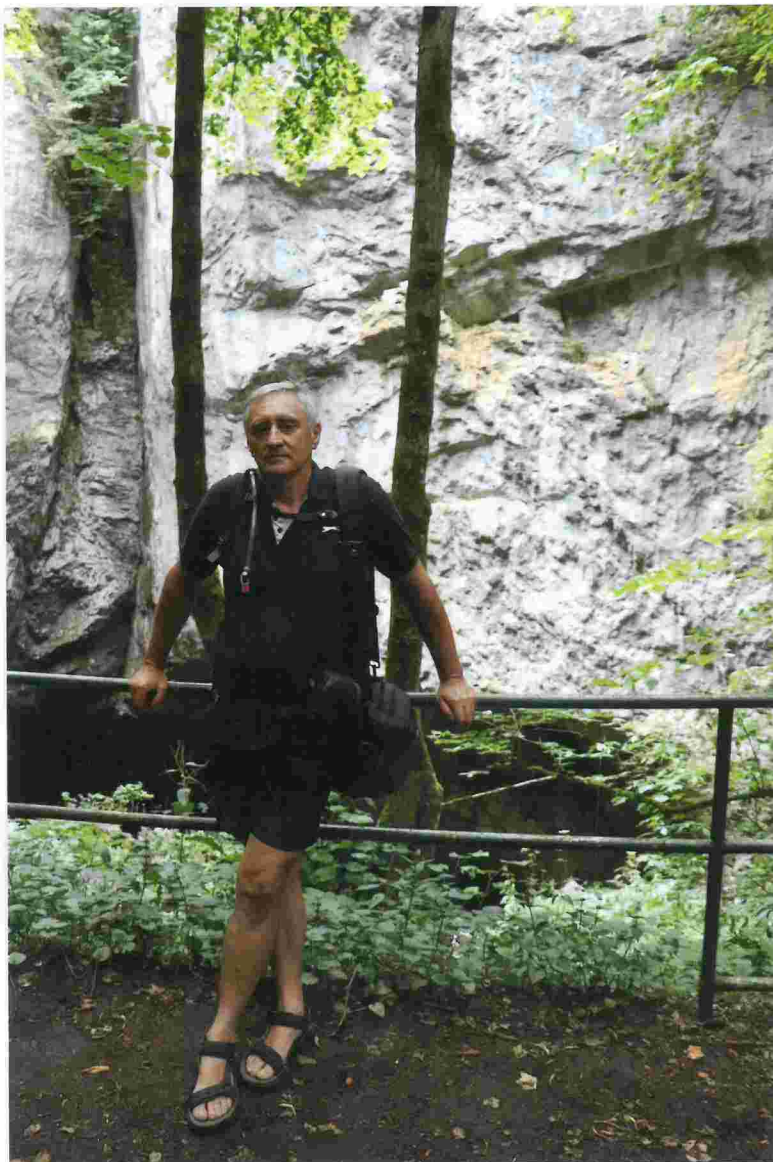
Jen co jsme se rozjeli, začala v přední části autobusu kroužit sršeň. Lidka měla strach, že někoho štípně, a tak se rozhodla, že ji zabije. Vzala si do ruky ponožku a opatrně čekala, až sršeň sedne na okno. Honza na to prohlásil, že taková ponožka čerstvě vyndaná z bot zabíjí minimálně na 20 cm daleko a že se už i Mírovi z toho dělají mžitky před očima. Lidka odvětila, že kecá, že z té ponožky je ještě cítit aviváž a Honza prohlásil, že to je tedy první člověk, který potí aviváž. No do detailního testu, kdo má pravdu, se nikdo pustit nechtěl, takže tento spor nebyl rozsouzen. Důležité však je, že sršeň byla zlikvidována a my jsme mohli bez obav pokračovat v další cestě.

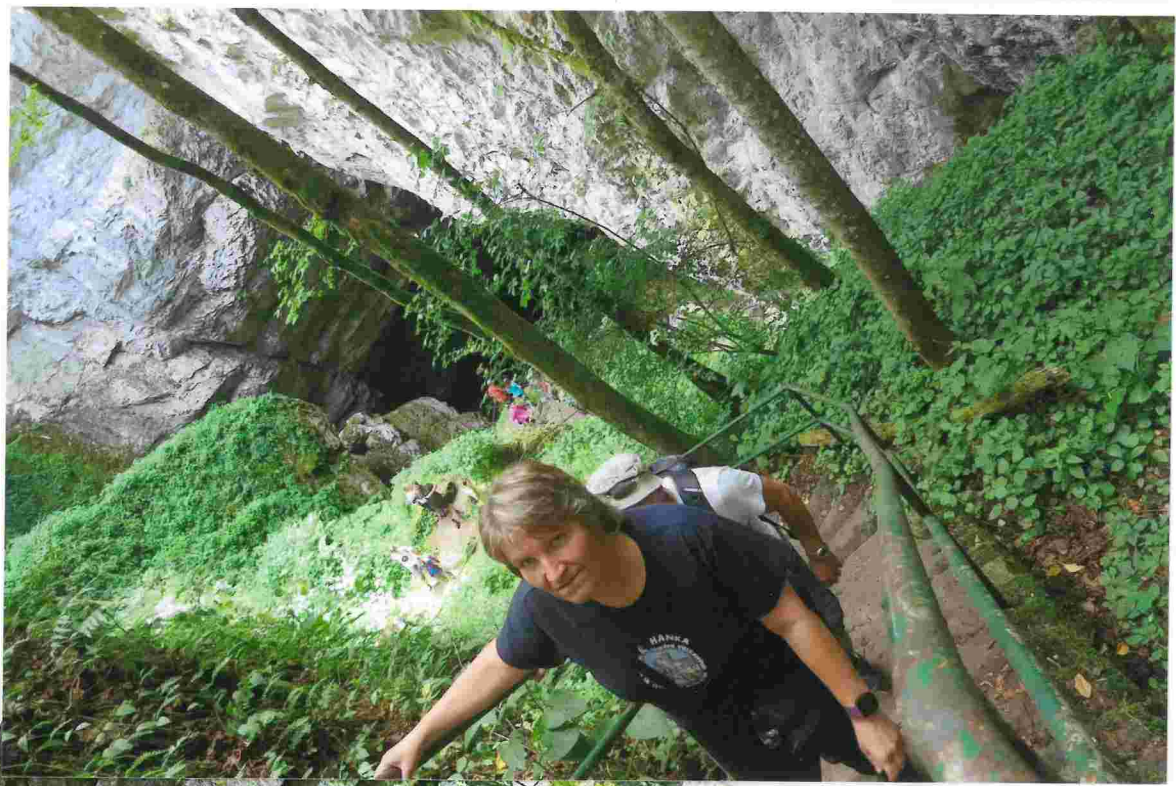
Zbytek odpoledne jsme tedy strávili v Rožňavě, kde si každý udělal program dle svých zájmů.

Večeři jsme měli opět společnou, pan domácí nám připravil zelné závitky. Sice jsme se trochu po kotlíkovém guláši obávali, jaké to bude, ale naše obavy se ukázali jako naprosto zbytečné. Tato večeře se opravdu povedla a všem chutnalo.

Večer pak již zčásti probíhal v režimu balení k sobotnímu odjezdu, ale poslední tmelení jsme si ujít nenechali.

Druhá spoločná
večera

Sobota 13.7.2019

A je to tady týden výborné dovolené, skvělých zážitků a fajn party se nachýlil ke konci. Ráno obtěžkáni svými zavazadly odcházíme k autobusu a po naložení se v 8:20 naposledy ohlédneme k Jozefíně a vyrážíme na zpáteční cestu k domovu.

Martin nám říká, že pan domácí povedal, že sme boli dobrá parta. Taky jsem tam nechal půl jater – dodává Honza.

Poslední zastávkou naší dovolené byla určena Čiernohronska železnica – úzkokojená trať z roku 1908 určená k přepravě vytěženého dřeva. Nyní se už tady dřevo nepřepravuje a vlak slouží k vyhlídkovým jízdám.

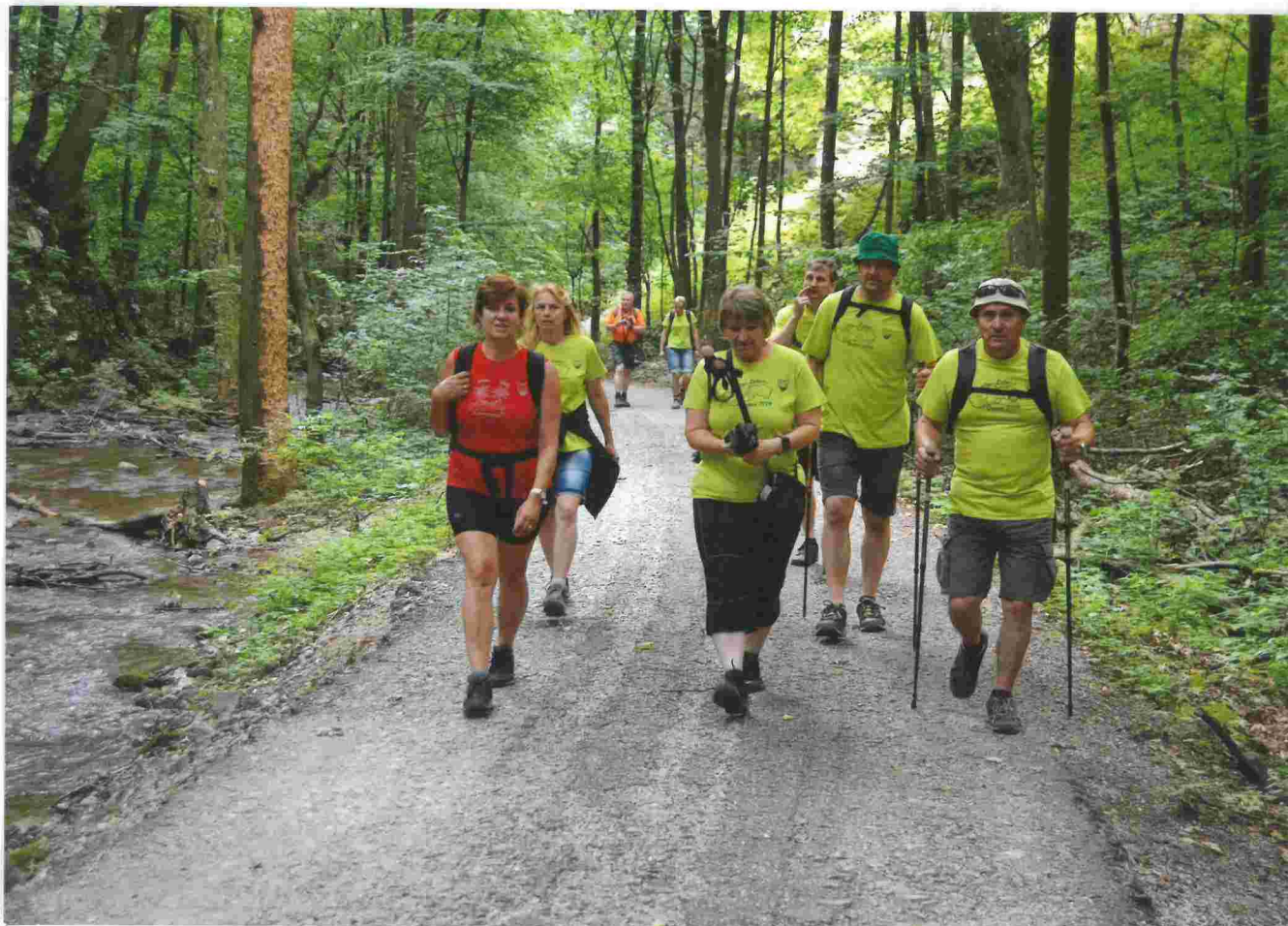
Nejdřív jsme si prohlídli celé vlakové nádraží a bylo to tam moc hezké. Dali jsme si i kávu a pití v místní nádražní hospůdce Lampáreň a ve 12 hod jsme nasedli do vlaku a vydali se na cestu Čierny Balog – Dobroč a zpět. Bohužel začalo pršet, tak to nebyl úplně příjemný doplněk jízdy, no ale naštěstí jsou vagóny se střechou tak jsme to zvládli bez takřka v suchu. Nejlepší byl průjezd fotbalovým hřištěm kolem tribuny, jen byla škoda, že tam zrovna neprobíhal žádný zápas, takže jsem ani žádný gól neviděli.

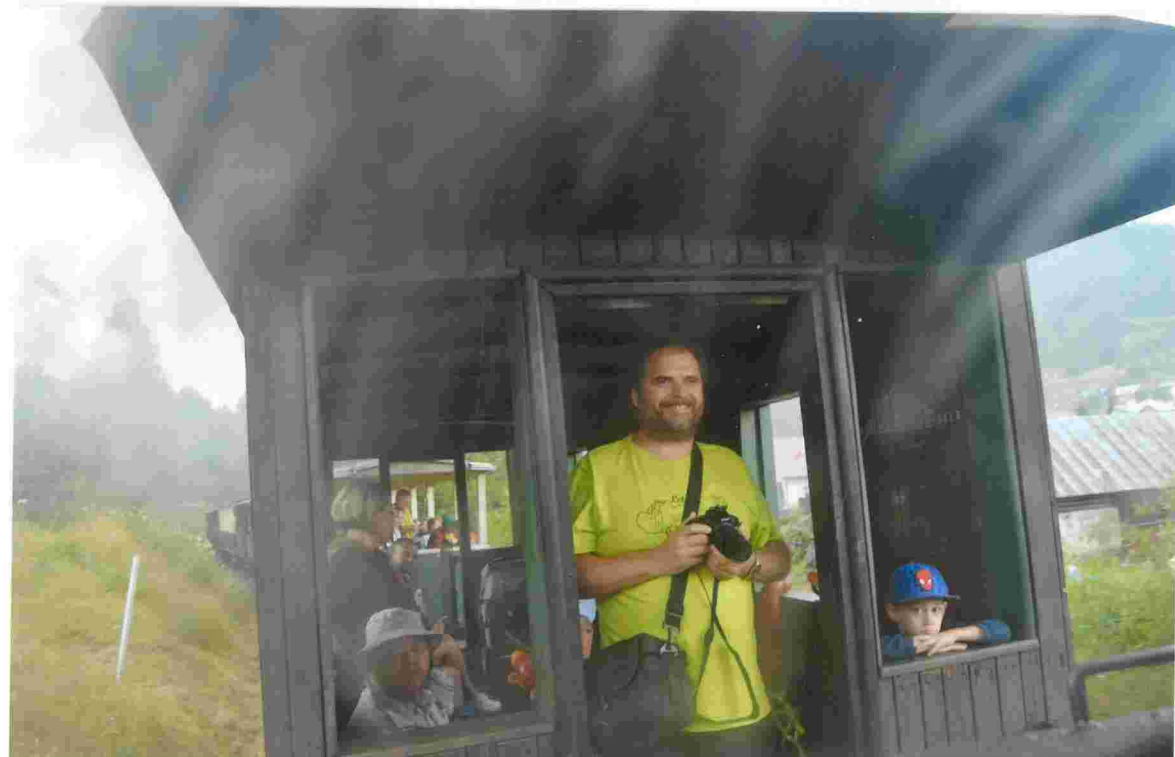
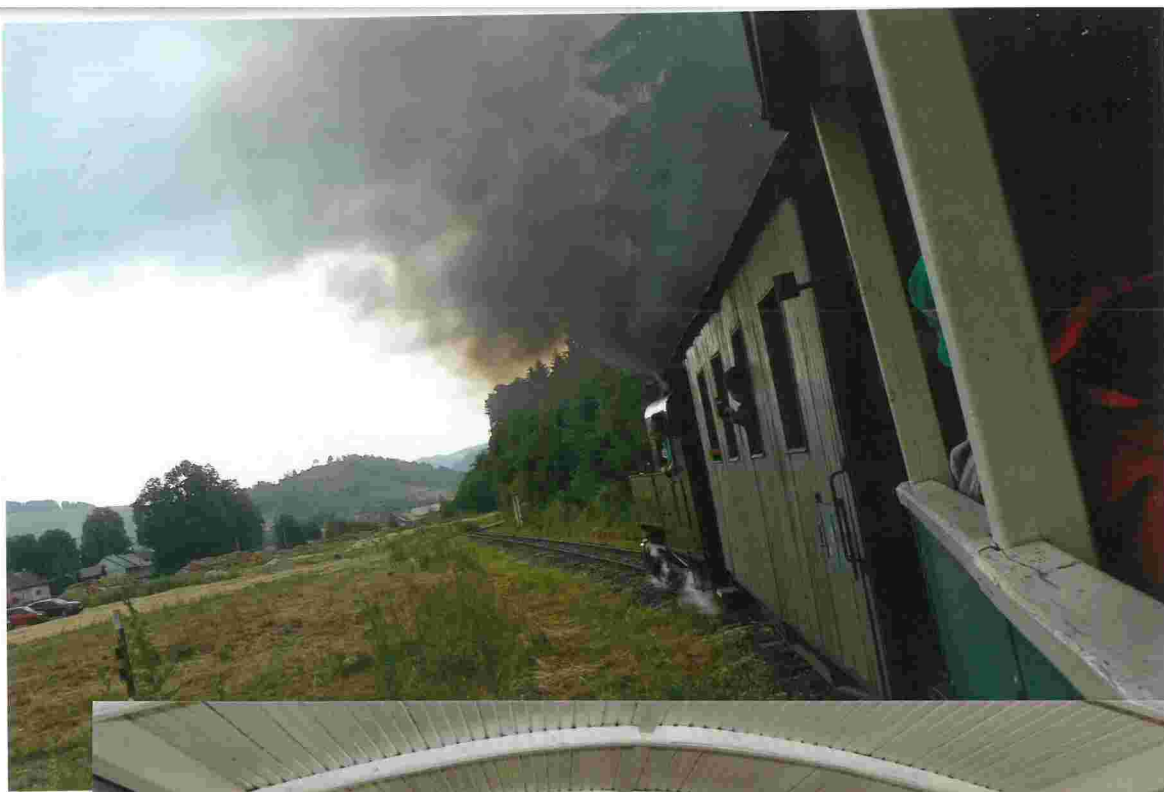
Po návratu zpět nás čekal oběd v nádražní restauraci. Na výběr jsme měli halušky nebo vepřo knedlo zelo a dle pomlaskávání všem chutnalo. S plnými žaludky jsme ve 14 hod nasedli do autobusu a vydali se na přímou cestu domů. Po dvou kratších přestávkách v 16 a 19 hod jsme ve 21:15 v pořádku zastavili tam, kde jsme před týdnem Letos zahájili – u klubovny ve Starodvorské.

3x jsme se ozvali všem domů:

Přidáno 9.7.

Zdravíme všechny naše čtenáře z Gemeru. Již jsme zdolali dvě doliny, stihli jsme si prohlédnout Rožňavu, Miscolec i Betliar s mauzoleem. Následující dny nás tedy čekají jen typické turistické cíle této slovenské oblasti a to jeskyně. Zítra začínáme s Krásnohorskou jeskyní a následně budeme pokračovat v průzkumu Ochtinské aragonitové a Domici. Až na nepatrnou ranní nevolnost některých členů, jsme všichni OK. Pokud nám bude wifi přát, tak můžete kouknout i na případné foto ukázky.

Martin Hřebík - vedení oddílu

Přidáno 10.7.

Včera se ukázalo, že již máme sklerózu a ve výčtu navštívených míst jsme zapomněli na zříceninu Turnianského hradu. Dnes jsme pocítili pocity jeskyňářů a dopoledne jsme tedy navštívili Krásnohorskou jeskyni vybaveni čelovkami, přílbami a overaly. Odpolední program již byl lehce anarchistický. Menší polovina zájezdu se ho totiž rozhodla sabotovat a tak na Dievčanskú skalu vyrazilo jen 16 odvážných. Výhled stál za to (pokud nám bude přát wifi, možná bude i foto). Zítra se těšíme na další jeskyni v pořadí a tedy na Ochtinskou aragonitovou jeskyni a následně půjdeme nefunkčním železničním tunelem, který je dlouhý 2,4 km. Tak doufáme, že tam nezabloudíme :-D. Dnes nás ranní nevolnost nepostihla a tak jsme všichni OK, až na bolení v krčku jednoho nejmenovaného člena.

Martin Hřebík - vedení oddílu

Přidáno 11.7.

Dnes jsme vyrazili na prohlídku Ochtinské aragonitové jeskyně, prohlídka super a následně jsme se před deštěm schovali do dlouhého Slavošovského tunelu, takže jsme ani moc nezmokli. Zítra nás čeká poslední jeskyně a na večer se můžeme čekat na místní specialitu v podobě jakéhosi zelného závitku, všichni jsme zvědaví, co nám přinesou. Až na jednoho nachcípáného člena jsou všichni OK.

Martin Hřebík - vedení oddílu

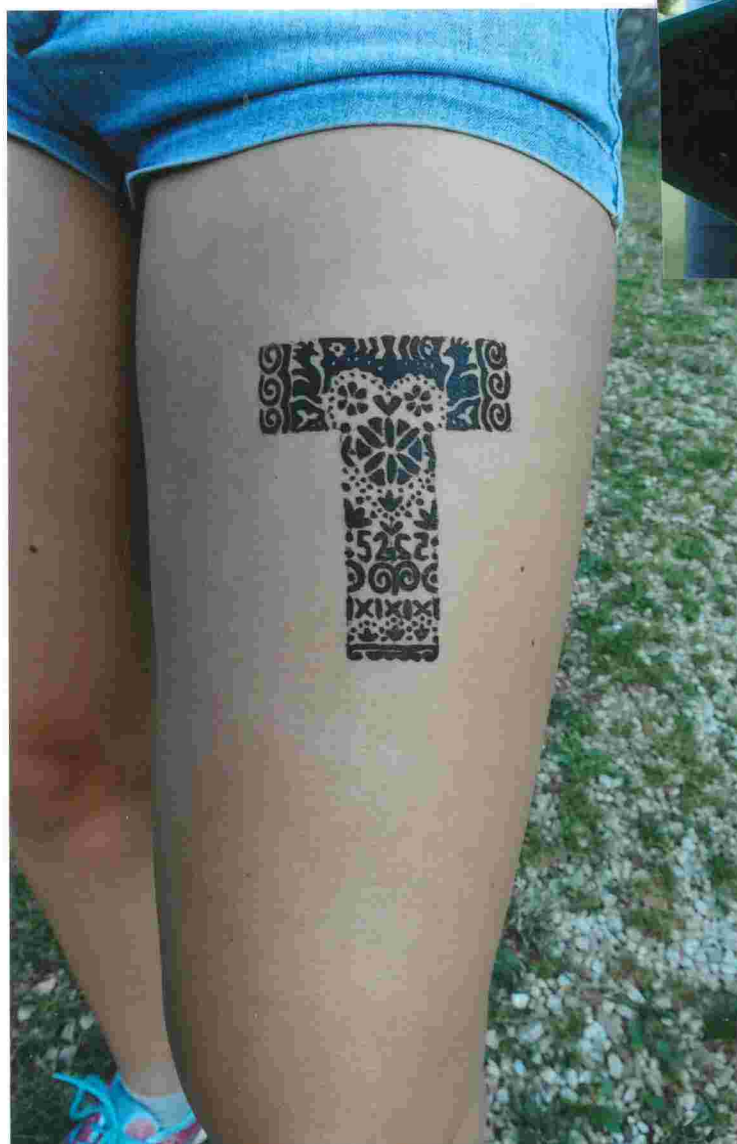

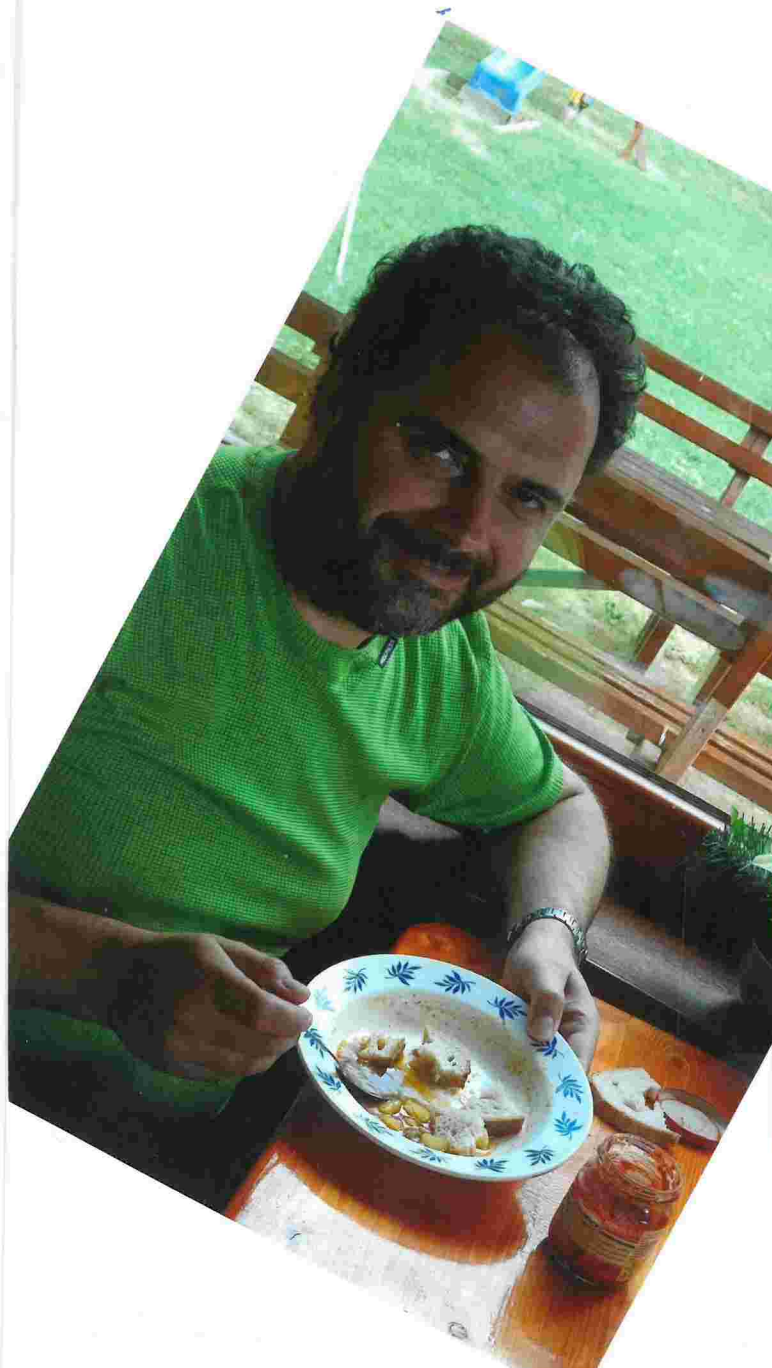
Nás perziór

Večerni
fmeleni

čaj se vpiji' doslova do kože

Rozumi' tomu nekdo ? ?

VDL 53 míst

řidič	
čumink	čumink
Seidlová Jarka	Lomská Ludmila
Plášilová Ivana	Plášil Milan
Razimová Hana	Razima Láďa
Diviš Josef	Divišová Jana
Vágner Jarda	
Vlk Jiří	Vlková Olga
Šťásková Jitka	Šťásková Jitka
Plášil Josef	Plášil Jiří
	Hřebíková Verča

velín	erár
Hřebík Martin	Hřebíková Ivana
Štolba Petr	Štolbová Hana
Plášil Luboš	Plášilová Alena
Seidl Jan st.	Seidlová Hedvika

Farková Jitka	Farka Jiří
Salačová Jana	Kolářová Alena
	Seidlová Adéla
Plášil Vít	Seidl Jan. ml.
Štolba Štěpán	Seidlová Petra

Jsem ředitel tohoto autobusu

Letos... Gerner 2019

	Příjmení	Jméno	Bydliště
1	Divišová	Jana	Pacov, Truhlářská 575
2	Farka	Jiří	Pacov, Sídliště Míru 927, 395 01
3	Farková	Jitka	Pacov, Sídliště Míru 927, 395 01
4	Hřebík	Martin	Pacov, Za Branou 671, 395 01
5	Hřebíková	Ivana	Pacov, Za Branou 671, 395 01
6	Hřebíková	Veronika	Pacov, Za Branou 671, 395 01
7	Kolářová	Alena	Planá n. Luž., Průběžná
8	Lomská	Ludmila	Ševětín, Na Spojce 295, 373 63
9	Plášil	Jiří	Pacov, Dlouhá 979, 395 01
10	Plášil	Josef	Pacov, Dlouhá 979, 395 01
11	Plášil	Luboš	Pacov, Dlouhá 979, 395 01
12	Plášil	Milan	Pacov, Dlouhá 979, 395 02
13	Plášil	Vít	Pacov, Nad Sídlištěm 1192, 395 01
14	Plášilová	Alena	Pacov, Dlouhá 979, 395 01
15	Plášilová	Ivana	Pacov, Nad Sídlištěm 1192, 395 01
16	Razima	Ladislav	Pelhřimov, Proseč p.Křem. 44, 393 01
17	Razimová	Hana	Pelhřimov, Proseč p.Křem. 44, 393 01
18	Salačová	Jana	Pacov, Příčná 1039, 395 01
19	Seidl	Jan ml.	Pacov, Výstavní 999, 395 01
20	Seidl	Jan st.	Pacov, Výstavní 999, 395 01
21	Seidlová	Adéla	Pacov, Výstavní 999, 395 01
22	Seidlová	Hedvika	Pacov, Výstavní 999, 395 01
23	Seidlová	Jaroslava	Černovice, Tyršova 396, 394 94
24	Seidlová	Petra	Černovice, Tyršova 396, 394 94
25	Štásková	Jitka	Pacov, Myslíkova 47, 395 01
26	Štásková	Jitka ml.	Pacov, Myslíkova 47, 395 01
27	Štolba	Petr	Pacov, Příčná 1041, 395 01
28	Štolba	Štěpán	Pacov, Příčná 1041, 395 01
29	Štolbová	Hana	Pacov, Příčná 1041, 395 01
30	Vágner	Jaroslav	Kamenice n. L., Antonka 3, 394 70
31	Vlk	Jiří	Pacov, Samšín 15, 395 01
32	Vlková	Olga	Pacov, Samšín 15, 395 02

